Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 12

19 MAART 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een paar dagen geleden kwam ik Flipje weer eens tegen. Flipje is een joch, dat bij mij in de buurt woont en waar ik jullie al 'ns eerder over verteld heb. Hij is meestal reuze opgewekt en speelt het zelfs klaar om zingend en fluitend naar school te gaan! Niet omdat hij 't daar zo leuk vindt, maar er is toch niets aan te doen.. en dan kun je er beter met een lachend gezicht naar toe gaan, dan met een huilende snoet!
Maar dit keer keek Flipje verdrietig, erg verdrietig. Hij vertelde me waarom. „Oom Donald," zei hij, „eigenlijk moest het nu een beetje lente zijn, niet? Het is al maart! Maar ik heb er nog niets van gemerkt!"
Toen heb ik hem gezegd, dat hij dan zeker de hele dag met zijn ogen dicht liep. „Want," zei ik, „heb jij dan niet naar de hazelaarstruiken gekeken? Er hangen op het ogenblik lange, trosvormige hangertjes aan de kale takken; dat zijn z'n bloemen! En heb je nog geen sneeuwklokjes gezien en geen krokusjes? Heb je nog niet gezien dat de kastanjetakken al beginnen uit te lopen? Als dat allemaal geen bewijzen zijn dat de lente heel dichtbij is, dan weet ik het niet meer! Je hoeft echt niet te wachten tot alle bomen weer bladeren dragen of tot de grasvelden, de perkjes, de wei weer vol bloemen staan. Als je dàt pas lente vindt, zul je er maar heel weinig plezier van beleven, Flipje, want dat duurt maar kort. Als het eenmaal zó ver is, staat de zomer al voor de deur! Van de lente kun je nu al genieten.... als je je ogen maar de kost geeft en er voor zorgt blij te zijn met het allermooiste van alle jaargetijden!"
Flipje was helemaal opgemonterd en ook ik was een beetje meer in 'n echte lentestemming gekomen.

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars- en winnaressen van de prijsvraag in no. 5.

1e prijs: Ellie du Pau, **Leimuiden.**
2e prijs: P. v. Weegen, **Mol (Blg.).**
3e t/m 12e prijs: Ali de Hoog, **Lange Ruige Weide;** Jan J. v. Wieringen, **Hengelo;** Ada Pijl, **Aalst;** N. Groeneveld, **Zwingelspaan;** Betsie Porstens, **Gemert;** Laura Schoe, **Loenen a. d. Vecht;** Mottie Walter, **Ekeren (Blg.);** Freddy Verheyen, **Amsterdam;** Cent v. d. Slot, **Zuidland;** Jan Neeteson, **Delft.**
13e t/m 22e prijs: M. v. Hamelen, **Den Haag;** Betsy Nijs, **Gendt;** G. J. ten Cate, **Niehove;** Elly van Spanje, **Hulsberg;** W. Schut, **Ugchelen;** Dig Ampt, **Yerseke;** Bas v. d. Giessen, **Dubbeldam;** Geertje v. d. Linden, **Overveen;** Ria Stam, **Zaandam;** Ger Bruyn, **Rotterdam.**

De oplossing van prijsvraag no. 10 luidt: **CHOCOLADEMELK.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 12

Van buiten naar binnen invullen:

1. graanpakhuis; 2. onbehouwen; 3. metaalbevattende delfstof; 4. verbond; 5. deel van je gebit; 6. dier dat balkt; 7. hard klinkend.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters in de buitenste rij hokjes van 1 tot en met 7 de naam van iets dat bij deze tekening past. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 24 maart als je in Nederland woont aan: **„Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam,** en als je in België woont aan: **„Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.**

Schrijf duidelijk, liefst in blokletters, en vergeet niet je naam en adres op de kaart te vermelden. Zet in de linkerbovenhoek van de briefkaart: „oplossing 12". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De paasvakantie begint al een klein beetje in zicht te komen, maar daarmee ook... het paasrapport en de proefwerken! Ik zal het jullie heus niet kwalijk nemen als je deze maand eens wat minder of helemaal niet schrijft, je hebt het waarschijnlijk druk genoeg! Mocht je echter wat tijd over hebben, dan weten jullie het adres, hè? „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam; en als je in België woont — „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Zet links boven in de hoek van de enveloppe: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres!

LUCIENNE LAENEN, BORGERHOUT. Wat leuk dat je me geschreven hebt, Lucienne. Jij zult op 't ogenblik ook wel heel hard aan 't werken zijn voor je paasrapport! Zo gauw je het hebt, schrijf je me welke cijfers je gehaald hebt? Afgesproken?

PETER EN GREETJE KETTENIS, LEIDEN. Ik vind wel dat je broertje mij een moeilijke brief heeft geschreven, Greetje! Ik was in ieder geval blij dat jij me erbij vertelde, wàt hij me wilde schrijven! Wil je hem nogmaals de hartelijke groeten overbrengen van Kwik, Kwek en Kwak?

THEA DE GREEF, ST. OEDENRODE. De wachtlijst is zo groot, dat je een hele tijd geduld moet hebben, Thea, maar dan opeens ben je aan de beurt en zie je je naam in onze Brievenbus staan! En dan is de verrassing nog zoveel te leuker ook, vind je niet?

ALBERT DAANJE, VEENDAM. Natuurlijk mag jij ook in ons Vrolijk Weekblad staan, Albert! Dat mag iedereen. Je hoeft mij alleen maar een echt gezellige brief te schrijven, dan gebeurt het vanzelf, dat zie je! Ik vind het fijn dat je me geschreven hebt dat je Donald Duck zo mooi vindt!

JOSINE VAN GAALEN, DEN BOSCH. Heb je al lang pianoles, Josine? En begin je het al aardig te leren? Wil je mij nog 'ns schrijven wat voor stukken je allemaal moet spelen? Doe de hartelijke groeten aan je mama en aan Jeanneke!

De kleine BOZE WOLF

DOOR Walt Disney

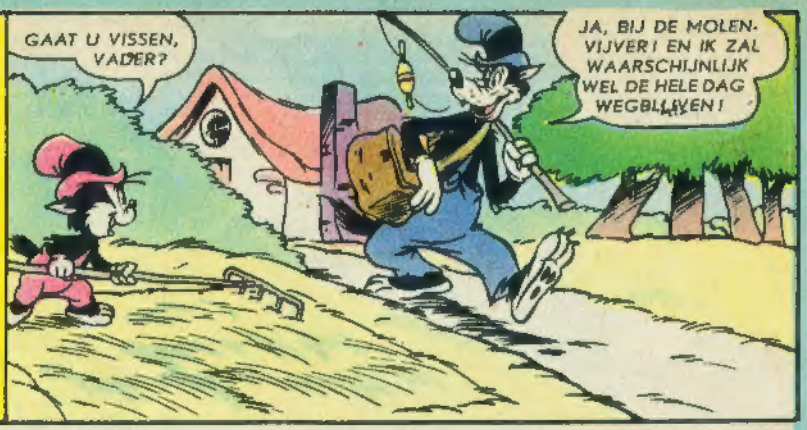

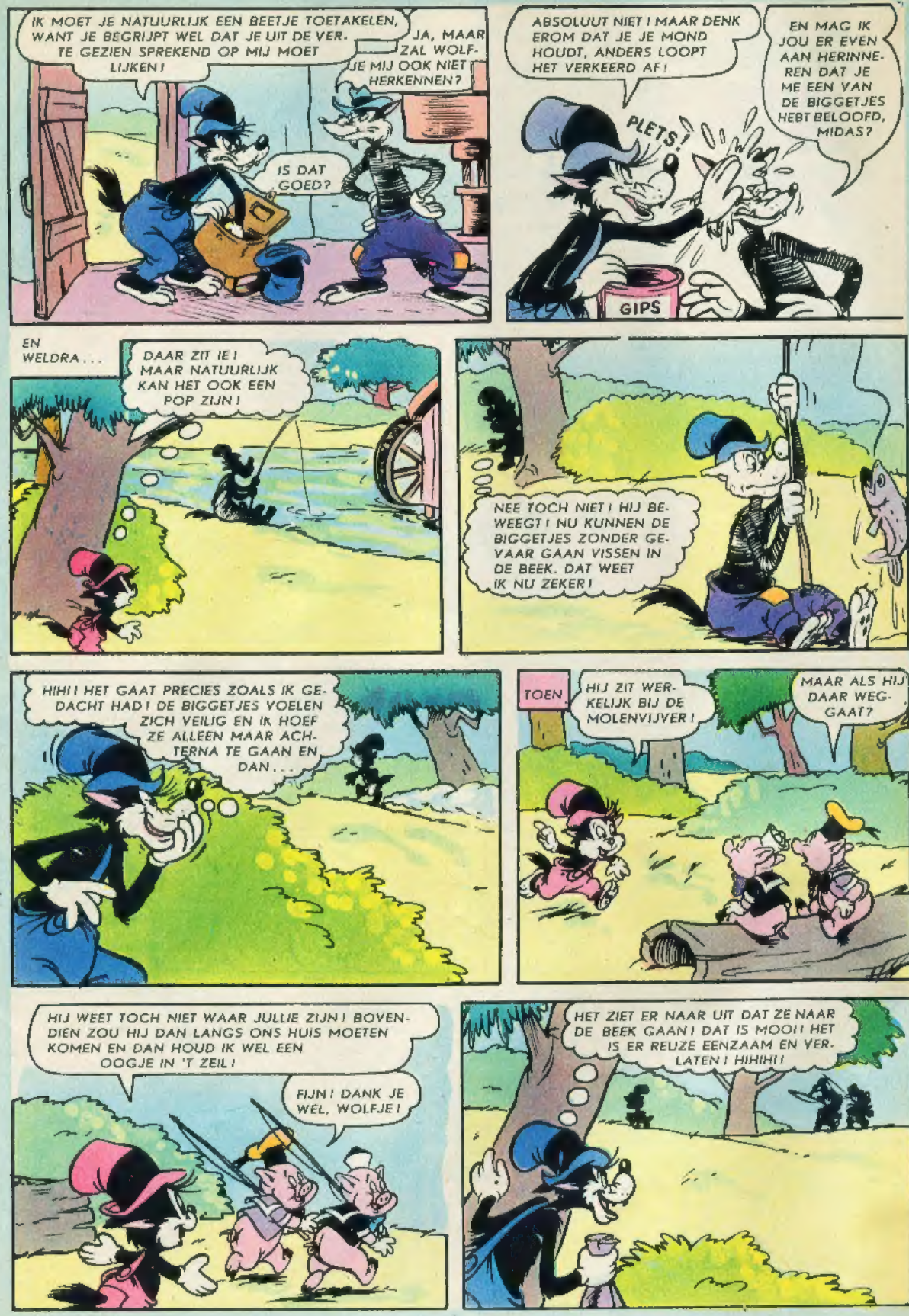
IK MOET JE NATUURLIJK EEN BEETJE TOETAKELEN, WANT JE BEGRIJPT WEL DAT JE UIT DE VERTE GEZIEN SPREKEND OP MIJ MOET LIJKEN!
JA, MAAR ZAL WOLF JE MIJ OOK NIET HERKENNEN?
IS DAT GOED?
ABSOLUUT NIET! MAAR DENK EROM DAT JE JE MOND HOUDT, ANDERS LOOPT HET VERKEERD AF!
EN MAG IK JOU ER EVEN AAN HERINNEREN DAT JE ME EEN VAN DE BIGGETJES HEBT BELOOFD, MIDAS?
PLETS!
GIPS
EN WELDRA...
DAAR ZIT IE! MAAR NATUURLIJK KAN HET OOK EEN POP ZIJN!
NEE TOCH NIET! HIJ BEWEEGT! NU KUNNEN DE BIGGETJES ZONDER GEVAAR GAAN VISSEN IN DE BEEK. DAT WEET IK NU ZEKER!
HIHI! HET GAAT PRECIES ZOALS IK GEDACHT HAD! DE BIGGETJES VOELEN ZICH VEILIG EN IK HOEF ZE ALLEEN MAAR ACHTERNA TE GAAN EN DAN...
TOEN
HIJ ZIT WERKELIJK BIJ DE MOLENVIJVER!
MAAR ALS HIJ DAAR WEGGAAT?
HIJ WEET TOCH NIET WAAR JULLIE ZIJN! BOVENDIEN ZOU HIJ DAN LANGS ONS HUIS MOETEN KOMEN EN DAN HOUD IK WEL EEN OOGJE IN 'T ZEIL!
FIJN! DANK JE WEL, WOLFJE!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT ZE NAAR DE BEEK GAAN! DAT IS MOOI! HET IS ER REUZE EENZAAM EN VERLATEN! HIHIHI!

ZEG, WOLFJE, WEET JIJ WAAR JE VADER ERGENS ZIT? IK BEN AL BIJ JULLIE AAN DE DEUR GEWEEST, MAAR ER WAS NIEMAND THUIS!
O, VADER VERSTOPT ZICH NIET HOOR! HIJ ZIT TE VISSEN BIJ DE MOLEN-VIJVER!
IK HEB EEN SCHULDBEKENTENIS GEVONDEN VAN VORIG JAAR, WAARIN STAAT DAT HIJ ME NOG TWEE KWARTJES MOET BETALEN, DIE IK HEM GELEEND HEB. HIJ DENKT ZEKER DAT IK 'T VERGETEN BEN!
O, NEE, DIE BETAALT HIJ WEL!
EEN PAAR MINUTEN LATER...
HÉ, MIDAS, JE BENT ME NOG TWEE KWARTJES SCHULDIG!
?!
JE DACHT ZEKER DAT IK DAT VERGETEN WAS, HÉ, MAAR DAN VERGIS JE JE TOCH LELIJK, MANNETJE!
M-MPF!
MIDAS
50
WAAROM GEEF JE GEEN ANTWOORD? SLAAP JE? DAN ZAL IK JE METEEN EVEN GOED WAKKER MAKEN!
M-MPF!
EN DENK EROM DAT JE ME VAN-AVOND NOG HET GELD BRENGT... NDERS STAAT JE WAT TE WACHTEN!
PLONS!
INTUSSEN...
HAHAAA! DAAR HEB IK JUL-LIE!
DE BOZE WOLF!
WE DACHTEN DAT U BIJ DE MOLENVIJVER ZAT TE VISSEN...
ZO? HET SPIJT ME, MAAR DAN HEBBEN JULLIE VERKEERD GE-DACHT! IK HEB WEL WAT BETERS TE DOEN!

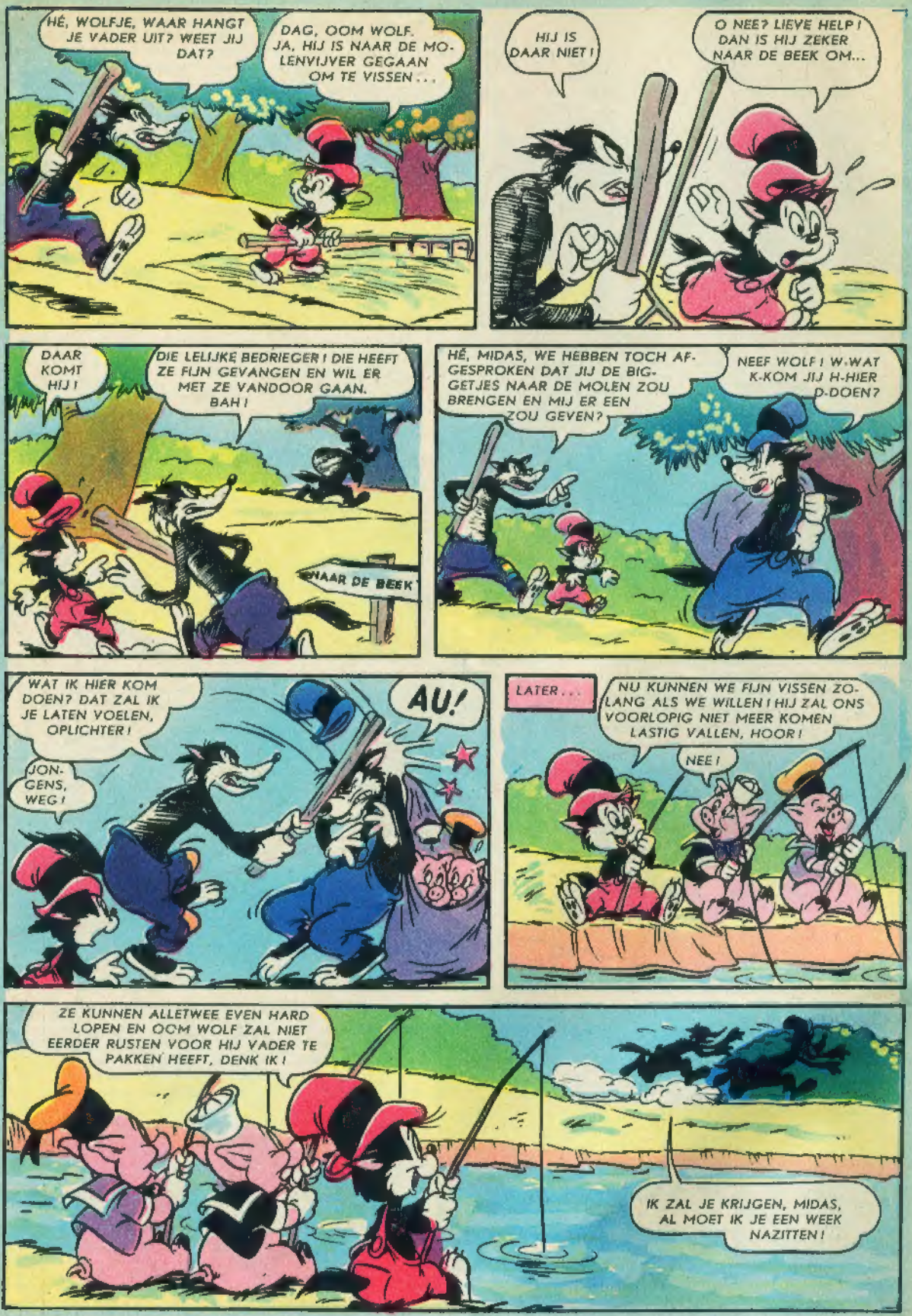
HÉ, WOLFJE, WAAR HANGT JE VADER UIT? WEET JIJ DAT?
DAG, OOM WOLF. JA, HIJ IS NAAR DE MOLENVIJVER GEGAAN OM TE VISSEN...
HIJ IS DAAR NIET!
O NEE? LIEVE HELP! DAN IS HIJ ZEKER NAAR DE BEEK OM...
DAAR KOMT HIJ!
DIE LELIJKE BEDRIEGER! DIE HEEFT ZE FIJN GEVANGEN EN WIL ER MET ZE VANDOOR GAAN. BAH!
NAAR DE BEEK
HÉ, MIDAS, WE HEBBEN TOCH AFGESPROKEN DAT JIJ DE BIGGETJES NAAR DE MOLEN ZOU BRENGEN EN MIJ ER EEN ZOU GEVEN?
NEEF WOLF! W-WAT K-KOM JIJ H-HIER D-DOEN?
WAT IK HIER KOM DOEN? DAT ZAL IK JE LATEN VOELEN, OPLICHTER!
JONGENS, WEG!
AU!
LATER...
NU KUNNEN WE FIJN VISSEN ZOLANG ALS WE WILLEN! HIJ ZAL ONS VOORLOPIG NIET MEER KOMEN LASTIG VALLEN, HOOR!
NEE!
ZE KUNNEN ALLETWEE EVEN HARD LOPEN EN OOM WOLF ZAL NIET EERDER RUSTEN VOOR HIJ VADER TE PAKKEN HEEFT, DENK IK!
IK ZAL JE KRIJGEN, MIDAS, AL MOET IK JE EEN WEEK NAZITTEN!

Van Alles Wat MET DONALD DUCK

VAN SCHOENPOETS TOT NAGELLAK

Misschien heb je wel eens gehoord dat er op sommige plaatsen in Londen op straat schoenpoetsers staan.

Deze „shoeshineboys" hebben van alles bij zich wat nodig is om je bemodderde schoenen in één ogenblikje om te toveren tot een paar prachtig glimmende stappers. Voor een luttel bedrag ben je dan weer „het heertje".
Toen wij de vorige zomer in Londen waren, zagen wij echter tot onze grote verwondering tussen de schoenpoetsers ook een jongedame staan.
Bij nadere beschouwing bleek zij het niet op de schoenen van de heren, maar op de nagels van de dames gemunt te hebben.
Op een tafeltje had zij namelijk een zeer uitgebreide sortering nagellak staan. Wie van de passerende dames er even de tijd voor over had, kon zich tegen een kleine vergoeding door dit meisje de nagels keurig laten verzorgen en in iedere gewenste kleur laten lakken....

LEEUW AAN DE LIJN

De Italiaanse dame kocht hem, toen hij nog jong was, van een circus. Het was zo'n lekker dier, je kon hem zo heerlijk knuffelen en lief dat-ie was! Maar leeuwen hebben een goede eetlust en daarom kreeg Adolfo, zo heette het leeuwesnoesje, tien pond biefstuk en vier liter melk per dag. Het gevolg was dat Adolfo enorm begon te groeien. En toen kwamen de moeilijkheden! Zo'n lekker klein leeuwepoesje kun je wel aan een lijntje op straat uitlaten — dat deed mevrouw Cattaneo dan ook geregeld — maar met 'n bijna volwassen leeuw op straat gaan flaneren, tja, dat wordt moeilijker. Vooral als 't dier een beetje speels doet tegen de voorbijgangers, zoals Adolfo. Daarom zei het gemeentebestuur tegen mevrouw Cattaneo: „Het spijt ons wel, maar laat u uw leeuw voortaan alstublieft thuis en houdt u ook vooral goed uw voordeur dicht, want er spelen kinderen in uw straat en.... nu ja, u begrijpt het wel!"
Dat viel niet mee! Adolfo was er zo aan gewend geraakt om op straat uit wandelen te gaan dat hij, toen dat niet meer mocht, in huis knap lastig werd. En nu zit mevrouw Cattaneo met haar Adolfo lelijk te kijken, want wie wil een leeuw kopen, die niet alleen tien pond malse biefstuk per dag opeet, maar ook nog de vrijheid wil hebben om geregeld een blokje om te gaan....?

HEB JE DIE AL?

In 1797 ontdekte men in Australië een merkwaardig dier. Het leek iets op een mol, het had een mooi glanzend pelsje, maar het had de snavel van een eend en zwemvliezen aan de voorpoten. De verhalen over het bestaan van dit mol-achtige waterdier werden in Europa eerst niet geloofd.
Men dacht aan een grap, temeer omdat er bij verteld werd dat dit

zoogdier eieren legde en deze uitbroedde. In het begin van de 19e eeuw slaagde men er in een paar van deze wonderlijke beestjes te vangen en naar Europa te brengen. Toen bewezen was dat het dier bestond, zat men met het probleem het beestje een naam te geven. Na enig geharrewar werd het ten slotte „vogelbekdier" genoemd.
Dit vogelbekdier leeft in de rivieren van Australië en graaft zijn hol aan de waterkant met de ingang boven de waterspiegel. Overdag blijft hij meestal thuis, maar als de avond valt, trekt hij er op uit om voedsel te gaan zoeken. Hij leeft van mosselen, wormen en andere insekten, die hij op de bodem van het water opscharrelt. Lang kan hij echter niet onder water blijven, want hij moet steeds naar boven om adem te halen. Je ziet hier het vogelbekdier op een Australische postzegel. Het is wel een onopvallend zegeltje, maar door de merkwaardige geschiedenis van het vogelbekdier zeker alle aandacht waard.

MEVROUW COX EN DE T.V.

De honderd jaar oude mevrouw Cox, die in een plaatsje ten noorden van Londen woont, trekt iedere avond, als ze naar de televisie kijkt, haar beste jurk aan en ze kamt zorgvuldig haar grijze haar, want.... zij is er van overtuigd dat de mensen, die voor de televisie optreden en die zij vanuit haar kamer kan zien, op dat mo-

ment ook bij haar in de kamer kunnen kijken. „En nu vind ik het toch wel heel erg vervelend," zo zegt mevrouw Cox, „dat ik geen geld genoeg heb om een uitgebreide garderobe aan te schaffen. Wat zullen die mensen wel van mij denken als ze mij zo dikwijls in dezelfde jurk zien!"

WELKE ZIJN GELIJK?

Deze drie vrolijke wandelaartjes lijken sprekend op elkaar. Maar dat is ook niet te verwonderen, want zij zijn een drieling. Hoewel je dus op het eerste gezicht zou zeggen dat

ze precies gelijk zijn, zul je, als je goed kijkt, toch ergens een verschil ontdekken en tot de conclusie komen, dat in werkelijkheid slechts twee gehéél aan elkaar gelijk zijn. Welke twee zijn dat?

WALT DISNEY'S

PLUTO

O, WAT KAN EEN HONDELEVEN TOCH HEERLIJK ZIJN! ER IS NIETS ZO FIJN DAN LANGUIT, OP JE DOOIE GEMAK VOOR JE HOK TE LIGGEN MET EEN KNOTS VAN EEN BEEN EN DAN MAAR KNAUWEN . . . KNAUWEN . . . MMMM!

PLUTO

MAAR IN IEDER LEVEN, AL IS HET NOG ZO ZONNIG, VALT WEL EENS EEN BUITJE REGEN. IN DIT GEVAL IS HET GEEN REGEN, MAAR EEN TOBBE MET WATER EN ZEEPSOP . . .

EN JULLIE WETEN WAT VOOR EEN HAAT ONZE PLUTO KOESTERT JEGENS BADWATER . . . WAAR HIJ IN MOET!

KOM, PLUTO, 'T IS TIJD VOOR JE . . . O, LIEVE HELP, DAAR GAAT NET DE TELEFOON! NOU, DAN STRAKS MAAR!

BRRING!

(SLIK) NU OF NOOIT! DENKT PLUTO EN SCHIET MET EEN MET VAARTJE DE TUIN UIT.

BRRING!

BOM!

HIJ WEET EEN PLEKJE ACHTER DE GARAGE WAAR HIJ RUSTIG KAN VERDER KNABBELEN AAN ZIJN BEEN. HET IS WEL MEER EEN VEILIG TOEVLUCHTSOORD GEBLEKEN . . .

OEI! MAAR DEZE KEER TOCH NIET!

EH..., UG... HM?

GROMPF!

MAAR DIE GROTE BULLEBAK VAN EEN BUURMAN IS NOG VEEL ERGER DAN EEN BAD!

EN ALS DIE ZIJN ZINNEN HEEFT GEZET OP EEN BEEN IN JOUW BEK, DAN GAAT HIJ ER HEUS NIET BELEEFD OM VERZOEKEN. NEE, HIJ HOUDT VAN ZELFBEDIENING!

GRRRRR!

NATUURLIJK ZOU PLUTO MICKEY OM HULP KUNNEN BLAFFEN, MAAR HIJ KIJKT WEL UIT! WANT DAN ZIT ER OOK EEN BAD AAN VAST EN DAAR VOELT HIJ NIETS VOOR!

O, HIJ IS DIE ONBEHOUWEN BUURJONGEN WEL MEER TE SLIM AF GEWEEST HOOR, EN DAT SPEELT HIJ BEST WEER KLAAR! KIJK EEN SCHUTTING DIE EEN PLANK MIST!

HET GAT IS NET BREED GENOEG OM PLUTO DOOR TE LATEN, MAAR ZIJN ACHTERVOLGER ZAL STERK MOETEN VERMAGEREN, WIL HET HEM OOK LUKKEN. EEN... TWEE...

DRIE! AI! DIT NOEMT MEN NU EEN MISREKENING, PLUTO!

KOINK!

NU DACHT JE NOG ZO SLIM TE ZIJN GEWEEST!

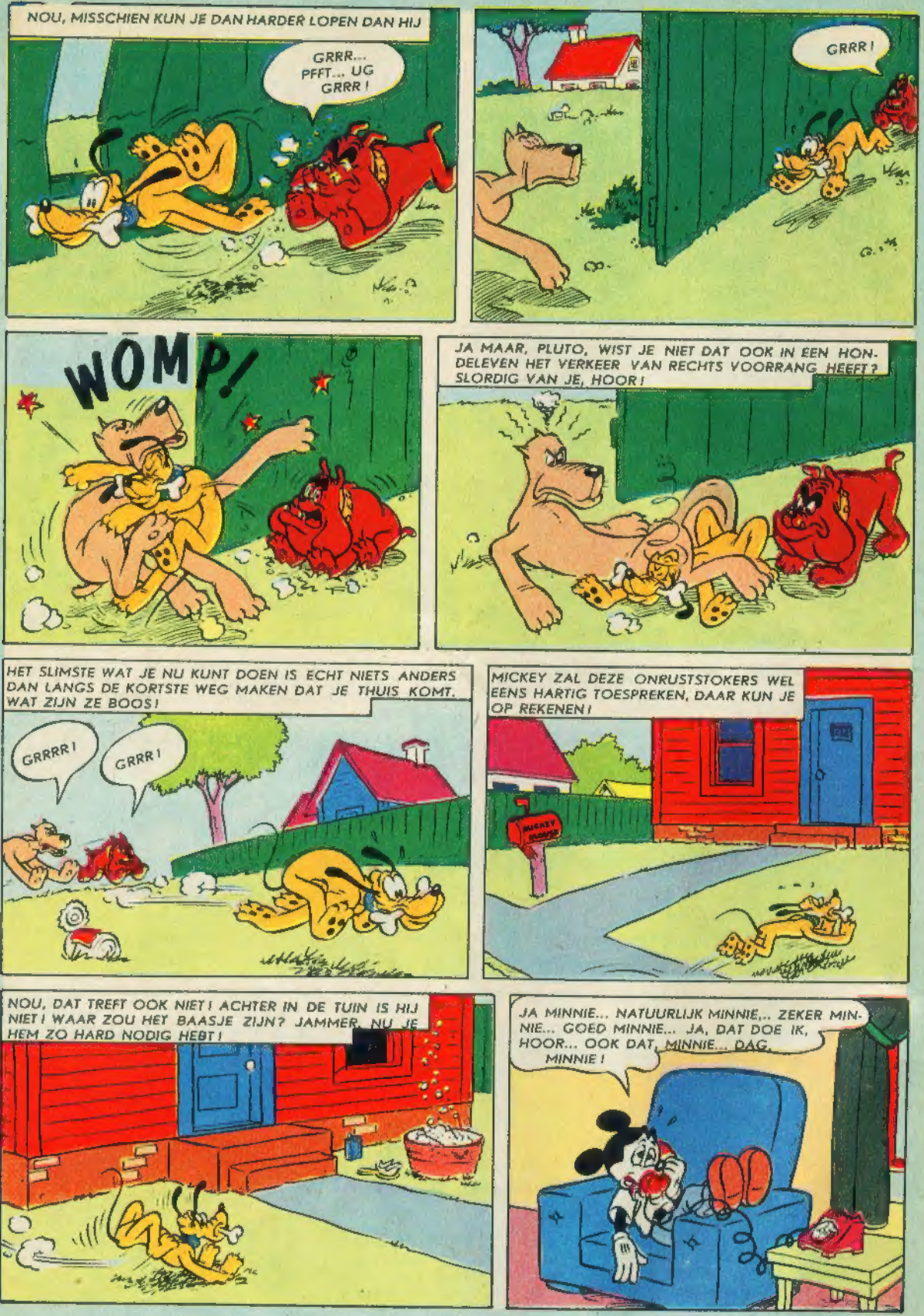
NOU, MISSCHIEN KUN JE DAN HARDER LOPEN DAN HIJ
GRRR... PFFT... UG GRRR!
GRRR!
WOMP!
JA MAAR, PLUTO, WIST JE NIET DAT OOK IN EEN HONDELEVEN HET VERKEER VAN RECHTS VOORRANG HEEFT? SLORDIG VAN JE, HOOR!
HET SLIMSTE WAT JE NU KUNT DOEN IS ECHT NIETS ANDERS DAN LANGS DE KORTSTE WEG MAKEN DAT JE THUIS KOMT. WAT ZIJN ZE BOOS!
GRRRR!
GRRR!
MICKEY ZAL DEZE ONRUSTSTOKERS WEL EENS HARTIG TOESPREKEN, DAAR KUN JE OP REKENEN!
MICKEY MOUSE
NOU, DAT TREFT OOK NIET! ACHTER IN DE TUIN IS HIJ NIET! WAAR ZOU HET BAASJE ZIJN? JAMMER, NU JE HEM ZO HARD NODIG HEBT!
JA MINNIE... NATUURLIJK MINNIE,.. ZEKER MINNIE... GOED MINNIE... JA, DAT DOE IK, HOOR... OOK DAT, MINNIE... DAG, MINNIE!

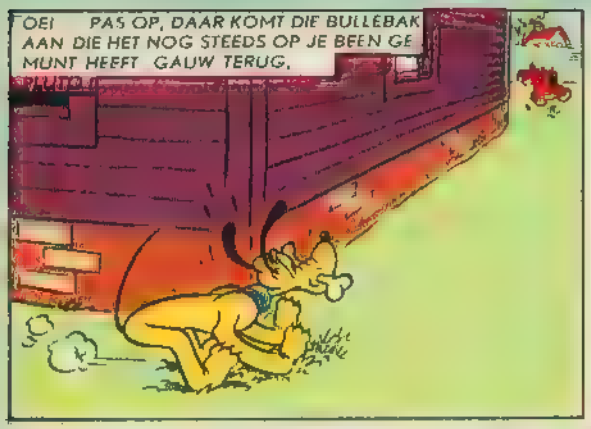
OEI PAS OP, DAAR KOMT DIE BULLEBAK AAN DIE HET NOG STEEDS OP JE BEEN GE MUNT HEEFT GAUW TERUG.
PLUTO!

DAAR HEB JE DIE ANDERE BRUUT DA'S LELIJK, NU ZIT JE TUSSEN TWEE VUREN. NU BEN IK TOCH REUZE BENIEUWD WAAR JIJ JE HEIL GAAT ZOEKEN. JE KUNT GEEN KANT MEER OP, BESTE JONGEN!

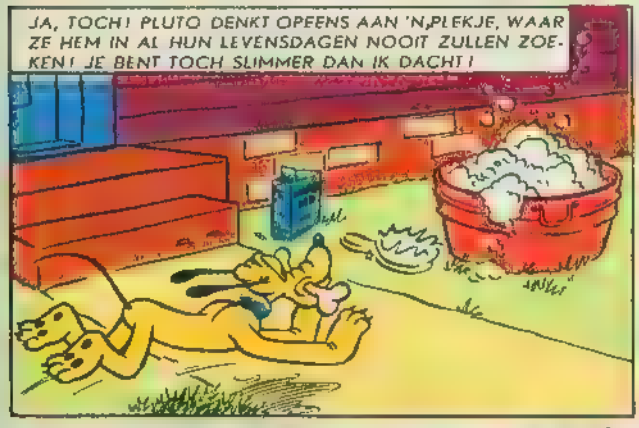
JA, TOCH! PLUTO DENKT OPEENS AAN 'N PLEKJE, WAAR ZE HEM IN AL HUN LEVENSDAGEN NOOIT ZULLEN ZOEKEN! JE BENT TOCH SLIMMER DAN IK DACHT!

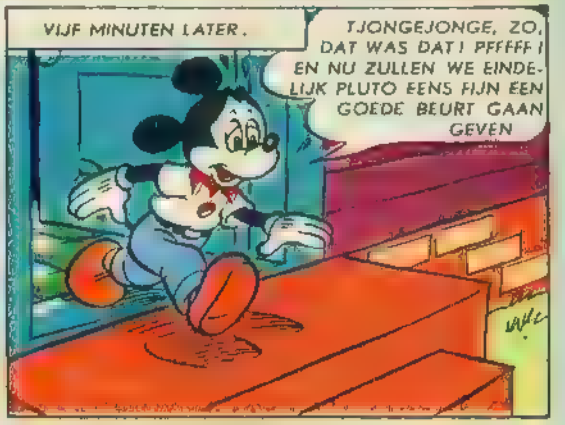
VIJF MINUTEN LATER.
TJONGEJONGE, ZO, DAT WAS DAT! PFFFFF! EN NU ZULLEN WE EINDELIJK PLUTO EENS FIJN EEN GOEDE BEURT GAAN GEVEN

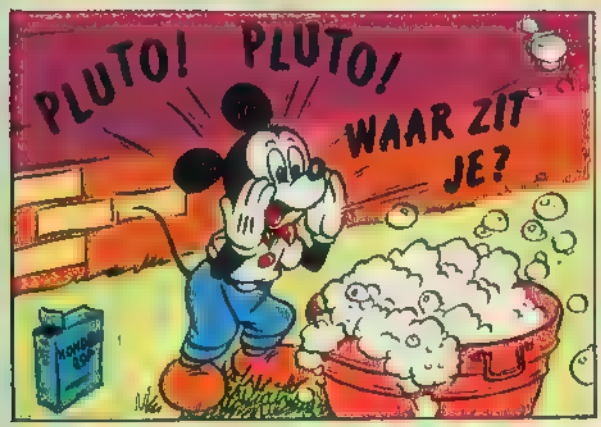
PLUTO! PLUTO! WAAR ZIT JE?

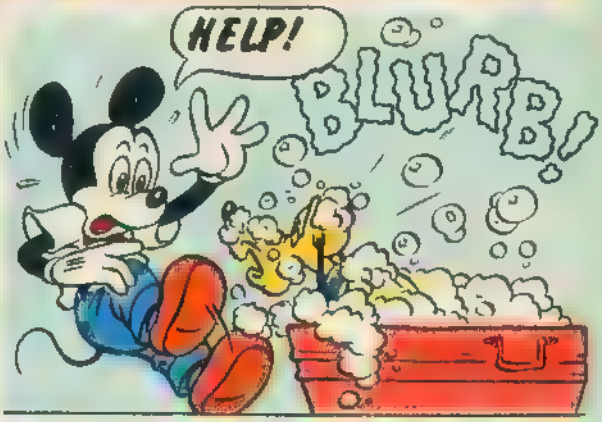
HELP!
BLURB!

WAT ZULLEN WE NU BELEVEN! ZIT JE AL IN DE TOBBE? JE BENT ME OOK EEN REKEL, HOOR! IK DACHT DAT JE ALTIJD ZO'N HEKEL HAD AAN HET BAD. IK HAD JE OVERAL VERWACHT, MAAR TOCH ZEKER NIET ONDER DIE ZEEPBELLEN!

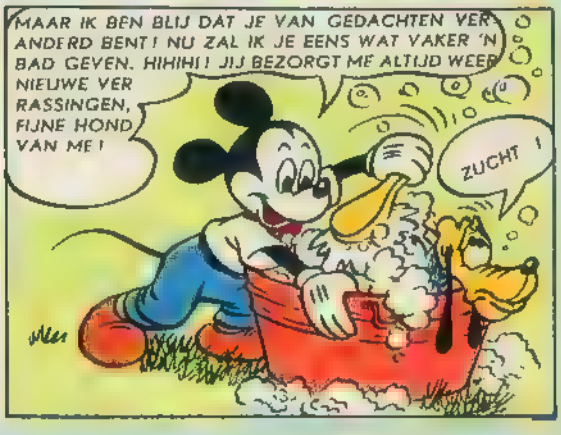
MAAR IK BEN BLIJ DAT JE VAN GEDACHTEN VERANDERD BENT! NU ZAL IK JE EENS WAT VAKER 'N BAD GEVEN. HIHIHI! JIJ BEZORGT ME ALTIJD WEER NIEUWE VERRASSINGEN, FIJNE HOND VAN ME!
ZUCHT!

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer van Miert, die met zijn gezin in de buurt van Hoogerheide nabij de Belgische grens woont, heeft een fortuin geërfd. Op zekere avond wordt hij opgebeld door zijn vriend Veenstra. Deze vraagt om aspirine. Anneke, van Mierts tienjarig dochtertje, gaat ze op de fiets brengen, maar onderweg wordt ze ontvoerd. Later blijkt Veenstra niet te hebben opgebeld. Van Miert ontvangt een briefje van de ontvoerder. Hij mag de politie niet waarschuwen, wat hij inmiddels toch gedaan heeft en hij moet vijftigduizend gulden gereed houden. Na een bezoek van de rechercheur en Janus Vink ontvangt van Miert het verwachte tweede briefje. Hij moet het losgeld in biljetten van vijfentwintig 's avonds bij de verlaten schaapskooi deponeren. Intussen heeft Wim de aspirinetabletten teruggevonden en autosporen ontdekt....

DE volgende morgen waren vader en zoon al vroeg weer op de been. Van Miert wilde eerst het autospoor en de andere dingen, die Wim had opgemerkt, onderzoeken en 's middags zou hij naar de bank gaan om de gevraagde vijftigduizend gulden op te nemen, in biljetten van vijfentwintig, tweeduizend stuks! De kassier zou vreemd opkijken. Het was duidelijk waarom de bandiet het geld in briefjes van vijfentwintig wilde hebben. Die kon hij gemakkelijker uitgeven dan briefjes van bijvoorbeeld duizend, want daarvan zouden de nummers bij de politie bekend zijn. Onmiddellijk na het ontbijt togen vader en zoon op pad. Het was een regenachtige morgen met veel wind en beiden zetten hun kragen hoog op. Zwijgend liepen ze enige tijd voort. Er was geen mens in velden of wegen te bekennen. Het karrespoor stond vol plassen, zodat ze over het smalle fietspad achter elkaar moesten lopen. Toen ze enige tijd zo gelopen hadden, kwamen ze de oude Veenstra tegen, die op weg was naar Hoogerheide.

„Morgen!" groetten Wim en zijn vader.

„Ah, van Miert..... zeg, wat was dat toch maandagavond? Je belde me op of ik jou had opgebeld. Even later legde je de telefoon neer. Was er iets aan de hand?" De oude Veenstra woonde nog verder van het dorp dan van Miert en had het nieuws over de ontvoering van Anneke nog niet gehoord. „Anneke is ontvoerd," verklaarde van Miert kort. „Ze was op weg naar jullie! Iemand belde op en noemde zich Veenstra. Hij vroeg of ik hem een paar aspirientjes wilde sturen...", en van Miert deed het hele verhaal, maar over het briefje dat hij de avond tevoren ontvangen had, vertelde hij niets. Als het uitlekte wat hij van plan was, zou de politie ervan horen en er zich in mengen. Maar hij wist niet dat de politie niet stil zat en op dat moment al maatregelen had genomen, ook al wisten ze dan niets van van Mierts plannen af om de losprijs die

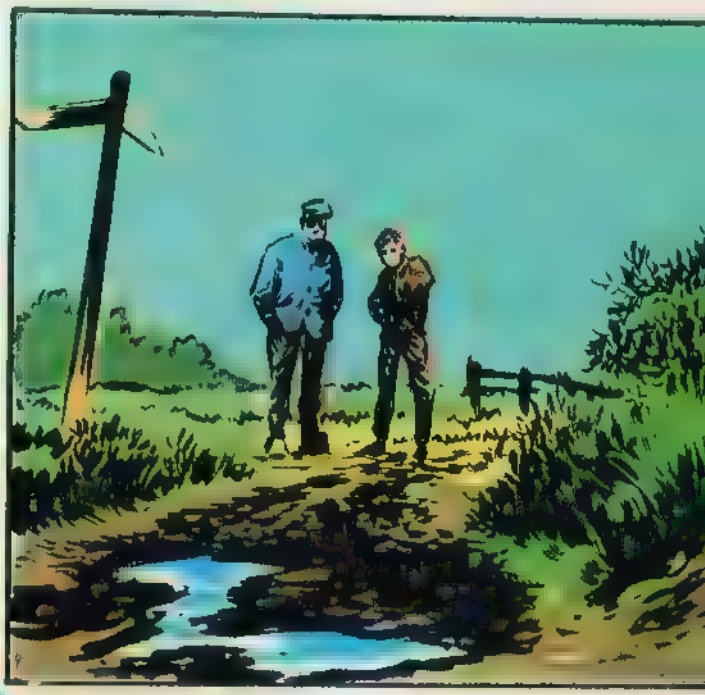

Op het kruispunt wees Wim zijn vader de autosporen....

avond naar de schaapskooi te gaan brengen. Hoofdschuddend liep de oude Veenstra even later verder..... een ontvoering, brrr..... en zo vlak bij huis en nog wel door een misdadiger die zijn naam had gebruikt.

Het duurde niet lang of Wim, die voorop liep bleef staan en wees naar de grond. „Kijk, vader, daar liggen die kopspijkertjes." Inderdaad, het leek wel of iemand een zak spijkertjes had laten vallen en maar laten liggen. Het leed geen twijfel of deze waren moedwillig over het fietspad gestrooid. ... Hier was Anneke dus waarschijnlijk afgestapt, want je kon er onmogelijk zonder lekke band door komen.

De man die haar dus had staan opwachten wilde er zeker van zijn dat ze niet op de fiets kon ontsnappen! Nog geen honderd meter verder stonden ze op

het kruispunt, waar Wim zijn vader onmiddellijk de autosporen wees, vlak langs de bosrand. Wim had gelijk, een auto was van dit zij-karrespoor komen aanrijden, dus uit de richting van de grote weg en had hier gedraaid. Hier had de misdadiger dus zijn dochtertje opgewacht.

„Kijk, vader" en hij wees in de richting van de steenweg, „de vent is naar de grote weg gereden en hier heb ik ook die tabletten gevonden." Enige tijd zochten ze daarna of de dader Anneke's fiets hier ergens verstopt had, maar vergeefs. Geen spoor. Zonder aarzelen volgden van Miert en zijn zoon daarna de autosporen, die door de regen nog niet helemaal uitgewist waren. Het was niet erg moeilijk, want er reden hier nooit auto's. Alleen boeren uit de omgeving gebruikten dit karrespoor een enkele keer, als ze op de hei zand gingen halen of turf steken. Na een flinke wandeling kregen ze de grote weg in zicht, de weg van Bergen op Zoom naar Antwerpen. Maar toen ze het eind van het karrespoor bereikten, week het autospoor even naar rechts af en het was goed te zien dat de chauffeur sterk afgeremd had. Had de wagen hier stil gestaan? Inderdaad, er waren voetstappen van grote schoenen... niet van Anneke; zij was hier de auto dus niet uitgegaan. Het autospoor leidde verder de grote weg op.

„Waarom zou die kerel hier zijn auto zijn uitgegaan?" dacht van Miert hardop. „Mij een raadsel. De politie moet hier zo gauw mogelijk afdrukken van zijn schoenen nemen, Wim!"

Enige tijd zochten ze de omgeving af. De dader zou Anneke hier toch niet de auto hebben uitgedragen...? Van Miert liepen de koude rillingen over het lijf. Hij zou ze toch niet in het water... maar wat was dat? Het leek wel of... Langs het karrespoor liep een brede sloot. Van Miert stapte op de waterkant toe en bukte zich om beter te kunnen zien. „Wim!" riep hij, „daar zit iets onder water... kan jij er bij?"

Deze brak een tak van een struik en viste naar het voorwerp dat net even boven water uitstak en al gauw bleek dat het een... fiets was. „Anneke's fiets!" riep hij even later uit, terwijl hij de fiets op de kant trok. „Dus daarom is de man hier uitgestapt... om zich van die fiets te ontdoen." Veel verder waren ze hiermee natuurlijk nog niet gekomen, alleen bleek het nu wel dat de ontvoerder in de richting van de grens gereden was, maar nog diezelfde dag zouden ze daar meer over horen...

„Dat ga je niet!" antwoordde zijn vader kort.

Nog enige tijd bleven van Miert en zijn zoon de omgeving afzoeken, maar behalve de voetsporen en de fiets bracht hun onderzoek niets nieuws aan het licht. Het had intussen opgehouden met regenen en langs dezelfde weg als ze gekomen waren liepen ze weer naar huis terug.

Thuis gekomen stond vrouw van Miert hen al op te wachten. „Haar fiets!" riep ze uit en van Miert vertelde wat ze hadden ontdekt. „Die vent zal haar wel naar België gebracht hebben..." jammerde ze. „Arm kind. Ze zal niet begrijpen wat haar overkomt!" — „Rustig maar, vrouw," troostte van Miert haar, „misschien hebben we haar vanavond al terug." — „O ja, die rechercheur heeft je zojuist opgebeld," vertelde de vrouw even later, terwijl ze twee kommen hete koffie op tafel zette.

„De rechercheur? Je hebt toch niets over dat briefje gezegd?" Maar zijn vrouw verzekerde hem dat ze niets verteld had. „Je moest hem terug bellen, zodra je thuis kwam." Onmiddellijk draaide van Miert het nummer van het politiebureau en al gauw had hij de gewenste man aan de lijn. „Heb je nog nieuws, van Miert?" was diens eerste vraag. „Je vrouw deed zo geheimzinnig!" — „Nieuws...? Ik? Ja toch wel, we hebben zojuist Anneke's fiets teruggevonden en autosporen van de dader," en hij vertelde uitvoerig over de bevindingen die morgen.

„Mooi, mooi, we zullen onmiddellijk afdrukken van de voetsporen laten maken," antwoordde de rechercheur. „Ik heb óók nog wat nieuws. We hebben de auto gevonden waar de ontvoering waarschijnlijk mee plaats heeft gehad. De avond van de ontvoering belde iemand ons op, dat zijn auto was gestolen en we hebben deze auto nu teruggevonden op een stille landweg, dicht bij de grote weg naar Antwerpen. Dat klopt dus volkomen met wat je vanmorgen hebt ontdekt, van Miert. We zullen natuurlijk de gevonden autosporen moeten vergelijken met die van de gevonden wagen, maar die zullen wel kloppen." — „Anneke is dus ontvoerd in een gestolen auto?" vroeg van Miert.

„Inderdaad, de dader heeft de wagen alleen gebruikt om snel weg te komen, maar hij wilde natuurlijk de wagen ook weer snel kwijt, want hij begreep drommels goed, dat we een goede beschrijving van de wagen hadden. Vermoedelijk is hij langs een binnenweg het Vlaamse land ingetrokken en

Hij keek even om maar kon in de duisternis niets onderscheiden.

daar verdwenen... eh... heb je helemaal niets meer van de ontvoerder gehoord?"
„Nee," loog van Miert. „Nog niets."
„Nou, dan moeten we maar wachten en geduld hebben," besloot de politieman. „O ja, we hebben die stroper, Janus Vink vanmorgen in voorlopig arrest gesteld. Ik vertrouw die vent toch niet helemaal." — „Arme kerel!" antwoordde van Miert. „Die heeft er immers niets mee te maken. Ik maak me sterk dat hij niet eens kan autorijden."
„Hij beweert van niet," luidde 't antwoord, „maar we zijn daar nog zo zeker niet van. Denk erom, als je iets hoort, waarschuw ons dan direct. Wij zetten ons onderzoek natuurlijk voort. Onze mannen zijn op het ogenblik het hele grensgebied aan het afzoeken. Overal worden mensen ondervraagd, maar niemand heeft tot dusverre een man met een klein meisje gezien, dat aan de beschrijving voldoet." — Met een diepe zucht legde van Miert even later de telefoon neer.
Hij zou vanavond het losgeld naar de schaapskooi brengen en maar afwachten... De kans leek hem groot dat ze vanavond of anders morgenochtend hun dochtertje weer thuis zouden hebben.
Die middag ging van Miert naar de bank in Hoogerheide. Hij had de kassier enkele uren tevoren opgebeld dat hij tweeduizend briefjes van vijfentwintig zou komen halen, om er zeker van te zijn dat de bank zoveel contanten in huis zou hebben. Wim was meegeweest om een oogje in het zeil te houden, want met zoveel duiten de hei over... je kon nooit voorzichtig genoeg zijn en je wist nooit wat die ontvoerder in zijn schild voerde.
Toen het tegen zevenen liep begon van Miert zich klaar te maken. Hij had besloten niet met de fiets te gaan. De ontvoerder, die zich ongetwijfeld in de buurt van de schaapskooi zou ophouden, had dan voldoende gelegenheid om hem te zien aankomen. Bovendien had hij een hekel aan fietsen over die nauwe en bochtige heidepaadjes.
„Ik ga met u mee, vader!" zei Wim plotseling, toen zijn vader met de actetas onder de arm opstond om te vertrekken. „Dat ga je niet, Wim," antwoordde zijn vader kort. „Er staat uitdrukkelijk in het briefje, dat ik alléén moet komen. Het zou bovendien argwaan wekken, als we met z'n tweeën gingen. Ik kan het best alleen af!" Enkele minuten later was hij al op weg. Zonder op of om te kijken stapte hij voort, in de richting van het Koolpad, zoals in het briefje stond aangegeven. Het Koolpad leidde dwars de hei over in de richting van de verlaten schaapskooi. Vroeger hoedde een herder in deze streken een kudde schapen, maar de schaapskooi stond daar nu al jaren verlaten en op het punt van instorten. De zon was al onder gegaan en het zou al donker zijn eer hij de schaapskooi bereikte. Daar had de ontvoerder natuurlijk zijn reden voor. Van Miert voelde zich niets op zijn gemak, terwijl hij daar zo op zijn eentje het stille koolpad insloeg. Het zou hem niets verwonderen als hij op een afstand gevolgd en bespied werd. Dat moest haast wel, want de misdadiger moest zich toch ervan overtuigen dat hij alléén was en niet door de politie gevolgd werd. Het begon nu snel donker te worden en de schaapskooi lag nog ver, maar van Miert kende de streek op zijn duim en had niet de minste moeite het goede pad te houden. Zou hij onderweg niet aangehouden worden? Een of andere valstrik van de schurk? Hij zou misschien vrezen dat de politie de schaapskooi in de gaten zou houden en daarom van Miert onderweg de losprijs reeds afhandig maken, om zodoende aan de politie te ontsnappen. Alles was mogelijk. Hij kon echter niets anders doen dan recht doorlopen, hij zou wel zien wat er ging gebeuren. Zou hij Anneke soms in de schaapskooi aantreffen? Dat leek hem niet waarschijnlijk. Zo dom zou de kerel niet zijn. Eérst de centen, dàn zijn dochter.

Hij voelde dat er iemand bij hem stond ...

Hij schatte dat hij ongeveer op de helft was gekomen en het was nu helemaal donker.
Hij kreeg meer en meer het gevoel dat hij gevolgd werd en enkele malen meende hij ook voetstappen achter zich te horen of het geluid van krakende takjes.
Zijn hart begon onstuimig te kloppen en hij versnelde zijn pas.
Liep de schurk achter hem? Enige tijd liep hij zo gehaast voort om dan plotseling te blijven staan. Hij hoorde nu duidelijk voetstappen die zich repten om hem bij te houden. Hij keek even om maar kon in de duisternis niets onderscheiden. Het was een stikdonkere nacht. De maan hield zich schuil achter donkere wolken en het begon nu ook zachtjes te regenen. Brrr, wat een nacht!
Van Miert zette zijn kraag hoog op en stapte snel verder. Plotseling vloog met luid geraas een of andere nachtvogel vlak voor zijn voeten op.
Van Miert, die met zijn gedachten bij de geheimzinnige voetstappen achter hem was, sloeg de schrik om het hart.
Gelukkig, hij was nu vlak bij de schaapskooi. Niet dralen..... er recht op toe lopen.....
Geheimzinnig stond het vervallen schuurtje daar midden op de duistere hei. Er brandde geen lichtje..... natuurlijk niet. Toen hij dicht genaderd was, kuchte hij eens. Zou iemand zich daarbinnen schuil houden? Er gebeurde niets. Langzaam trad van Miert toe op de deur die half uit zijn hengsels hing. Inderdaad lag er een grote steen vlak voor de deur.
Hij voelde dat er iemand vlak bij hem stond..... snel nam hij de stapeltjes bankpapier uit zijn tas en plaatste die onder de steen.
Zie zo, hij had aan zijn opdracht voldaan..... Nu vlug naar huis, maar..... daar hoorde hij plotseling een bekende stem: „Vader..... ik ben het!"

Zal boer van Miert nu zijn dochtertje spoedig terugkrijgen? De volgende week kun je lezen hoe dit spannende verhaal verder gaat!

Betjes en Batjes van Donald Duck

GEURIGE SCHOENEN!

Ons dagelijks leven moet zoveel mogelijk „rozegeur en maneschijn" zijn, meent men in

Amerika en speciaal aan de rozegeur dacht 'n Amerikaanse fabrikant van schoensmeer, toen hij besloot voortaan zijn schoensmeer 'n rozegeurtje te geven. Het werd zo'n succes dat hij nu ook schoensmeer verkoopt, die ruikt naar seringen, bosvioltjes of jasmijn

VOOR POSTZEGEL-VERZAMELAARS VII

Leg eens een paar postzegels voor je op tafel neer en probeer ze dan weer op te pakken. Je zult merken dat dit niet zo gemakkelijk gaat. En haal eens een paar zegels uit je insteekboekje! Zie je wel, nu gaan meteen ook een heel stelletje andere zegels mee, die je helemaal niet nodig hebt.
Dat oppakken van tafel, het in en uit het insteekboekje doen met je vingers, werkt het beschadigen van de postzegels maar in de hand.
Daarom is het veel beter en ook veel handiger een pincet te gebruiken. Niet zo'n pincet, waarmee je een splinter uit je vinger haalt. Dat heeft een paar scherpe punten, waarmee je door de zegels heensteekt. Nee, een pincet dat speciaal voor de postzegelverzamelaars is gemaakt, een met een brede bek. Ze kosten ongeveer een gulden en wil je een heel mooie hebben, dan betaal je een kwartje meer.
Je zult zien dat je er reuze veel plezier van zult hebben en dat je, als je aan het gebruik er van gewend bent, heel handig een rijtje zegels zonder beschadigen van de gladste tafel opneemt en in je boekje stopt.
Je behoeft je zegels nu niet meer met je vingers aan te raken en daardoor blijven ze veel mooier.
O ja, nog even deze tip: voordat je zegels in een insteekboekje steekt, maak je met één van de benen van het pincet de strookjes doorschijnend papier even goed los van de bladzijden. De postzegels kunnen er dan vlot tussen gestoken worden.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

SMIKKELBLOKJES

Hiervoor heb je nodig: 100 gr. leverworst of gekookte worst aan een stukje (je kunt ook bijv. boterhamworst uit 'n blikje gebruiken), een ei en wat mayonaise of slasaus.
Snijd de worst in flinke dobbelstenen (als je heel knap bent, kun je er ook balletjes van maken, door van de blokjes de hoekjes af te snijden). Kook het ei goed hard, laat het afkoelen en snijd vervolgens de dooier en het eiwit ieder afzonderlijk heel fijn. Wentel nu de helft van de worstblokjes door de fijngehakte dooier, zodat ze er mooi oranjegeel komen uit te zien, en rol de overige dobbelstenen eerst even door de mayonaise of de slasaus en daarna door het fijn gehakte eiwit.

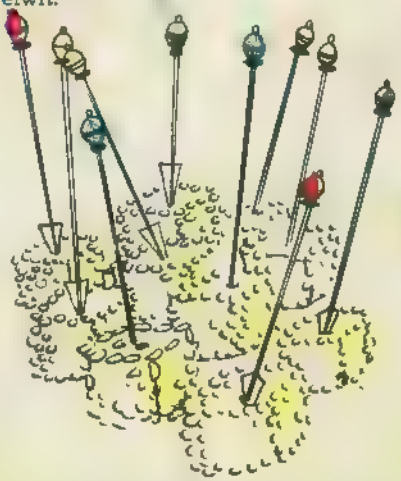

Rangschik de geel en wit gekleurde dobbelstenen door elkaar op een schaaltje en presenteer ze met een fleurig prikkertje in ieder stukje.

OCHTEND-GYMNASTIEK

's Morgens als de wekker gaat
Spring ik uit mijn bed;
'k Gooi mijn benen in de lucht,
Dan begint de pret.

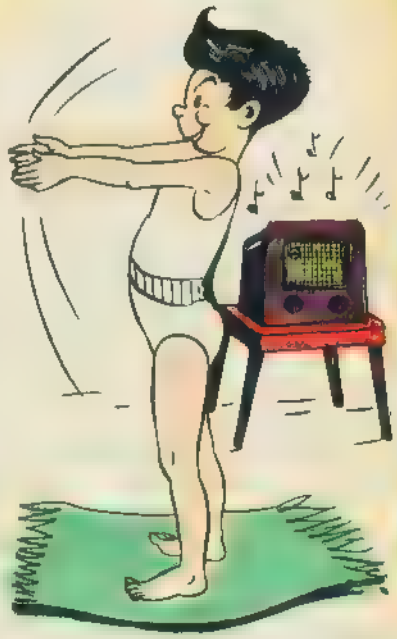

Een, twee, drie! Omhoog, omlaag!
Voetjes van de vloer;
Voor- en achterover nu,
't Is een hele toer.

Armen hoog, opzij, omlaag,
Benen keurig recht,
Ik doe ochtendgymnastiek,
En het lijkt net echt.

[illegible]

Van alle verzamelaars ter wereld — en dat zijn er enige miljoenen — zijn de postzegelverzamelaars verreweg in de meerderheid. Men schat dat op de honderd mensen met een verzamelhobby er 80 zijn die postzegels verzamelen. Daarna komen de verzamelaars van lucifersmerken — met drie op de honderd — en vervolgens de verzamelaars van poppen, munten en sigarenbandjes. De verzamelaars van geld hebben we hier buiten beschouwing gelaten.

ZWERVER

door

WALT DISNEY

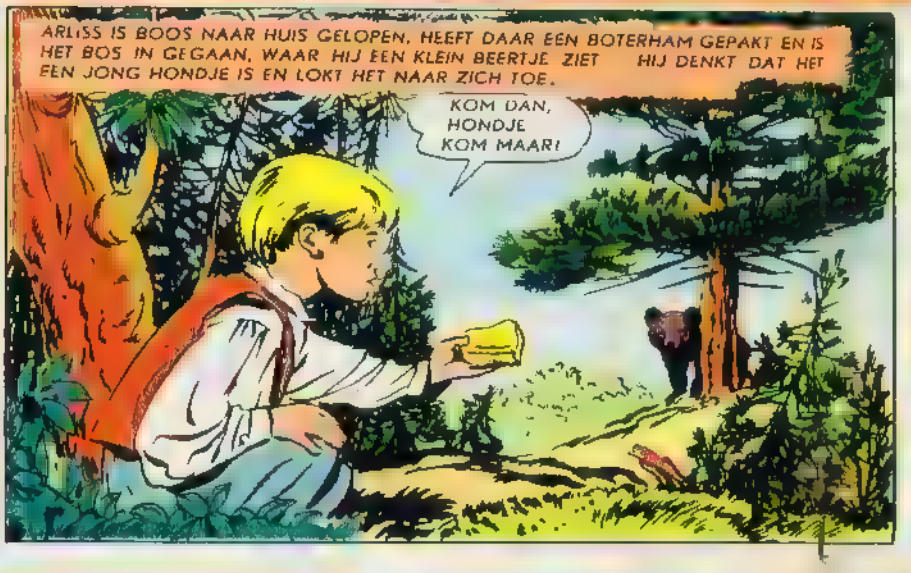

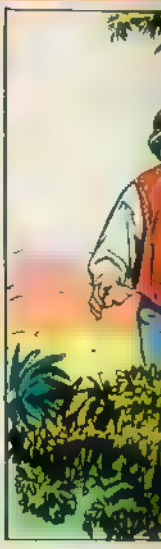

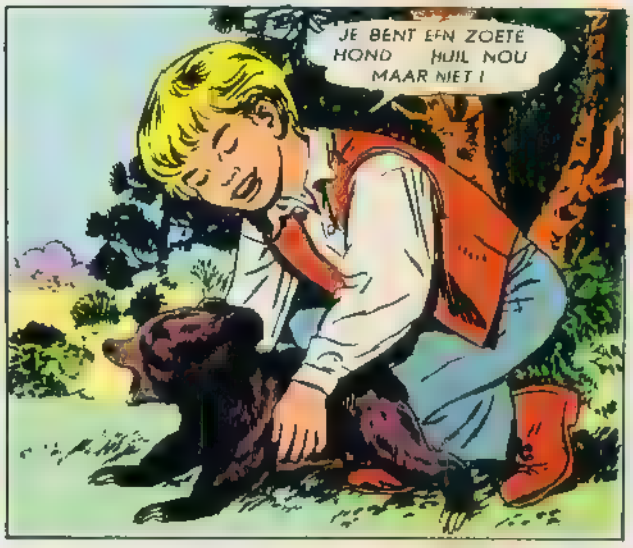

BOTERHAM GEPAKT EN IS
IET HIJ DENKT DAT HET

KIJK EENS! HIER HEB IK EEN HEERLIJKE BOTERHAM VOOR JE!

IK HEB JE!

JE BENT EEN ZOETE HOND... HUIL NOU MAAR NIET!

ARLISS! ARLISS!! LAAT DAT BEEST LOS! LAAT HEM LOPEN! VOORUIT! VLUG!!

ALT AAN, MAAR OP DAT MOMENT LANGS ARLISS DE GROTE HOND EER GEWORPEN

ZWERVER! KOM HIER VOOR HET TE LAAT IS! ZE ZAL JE DODEN! KOM HIER!!

WORDT VERVOLGD

OOM DAGOBERT

WALT DISNEY

TERUG NAAR KLONDIKE!

Oom Dagobert lijdt aan geheugenverlies. Hij gaat naar een dokter, die hem pilletjes geeft en als hij er een heeft ingenomen, herinnert hij zich opeens dingen die vijftig jaar geleden gebeurd zijn! En nu weet hij opeens weer, dat hij eens een heleboel goudklompjes gevonden en begraven heeft in Klondike....

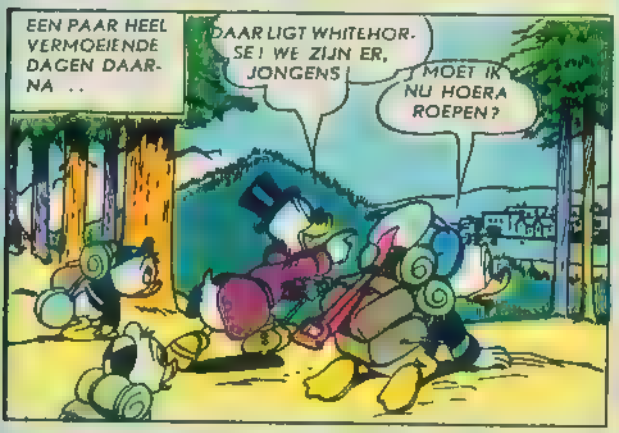

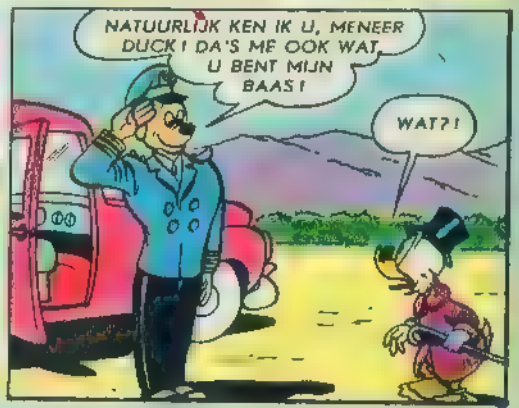

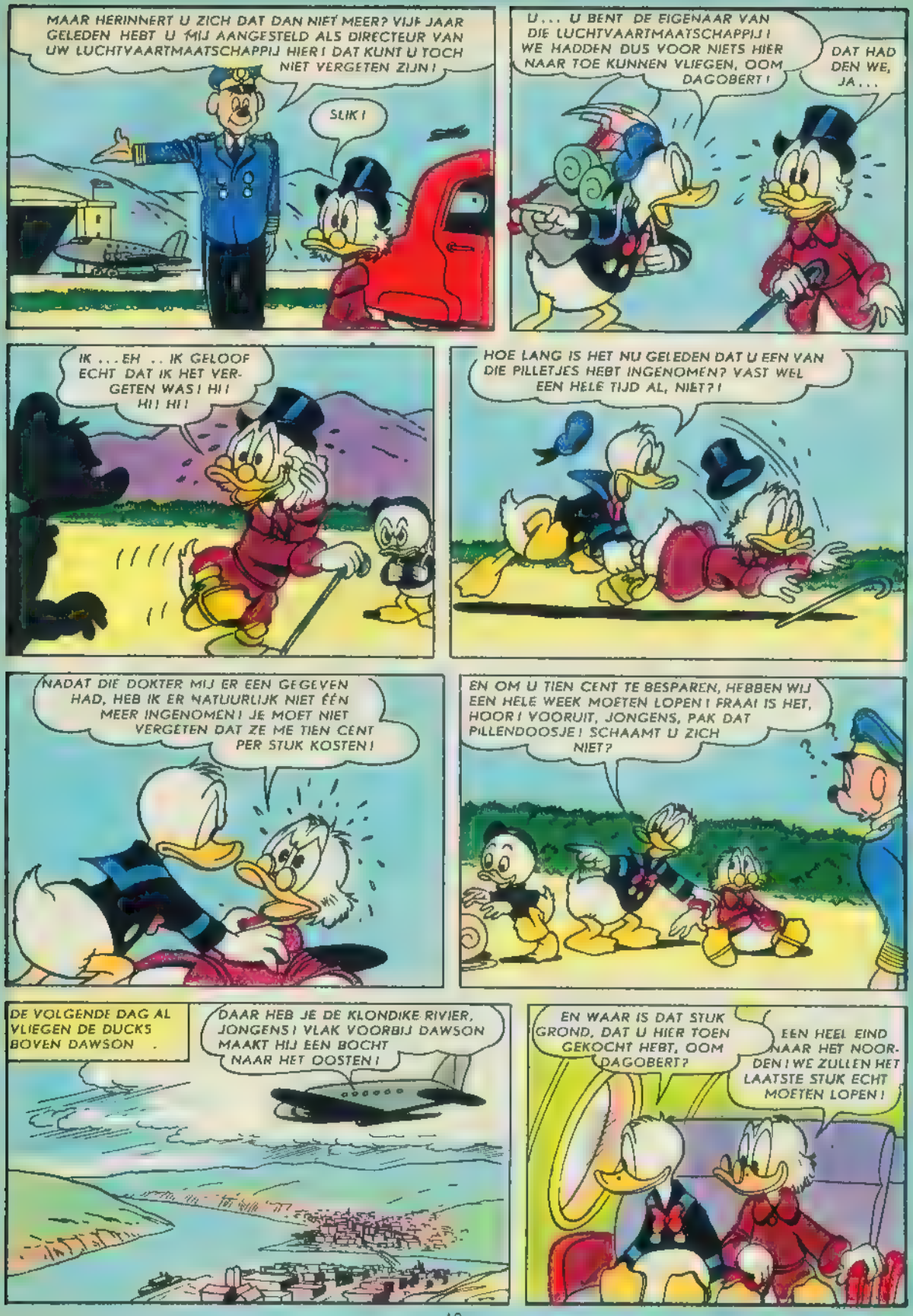
MAAR HERINNERT U ZICH DAT DAN NIET MEER? VIJF JAAR GELEDEN HEBT U MIJ AANGESTELD ALS DIRECTEUR VAN UW LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ HIER! DAT KUNT U TOCH NIET VERGETEN ZIJN!
SLIK!
U... U BENT DE EIGENAAR VAN DIE LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ! WE HADDEN DUS VOOR NIETS HIER NAAR TOE KUNNEN VLIEGEN, OOM DAGOBERT!
DAT HAD DEN WE, JA...
IK... EH .. IK GELOOF ECHT DAT IK HET VERGETEN WAS! HI! HI! HI!
HOE LANG IS HET NU GELEDEN DAT U EEN VAN DIE PILLETJES HEBT INGENOMEN? VAST WEL EEN HELE TIJD AL, NIET?!
NADAT DIE DOKTER MIJ ER EEN GEGEVEN HAD, HEB IK ER NATUURLIJK NIET ÉÉN MEER INGENOMEN! JE MOET NIET VERGETEN DAT ZE ME TIEN CENT PER STUK KOSTEN!
EN OM U TIEN CENT TE BESPAREN, HEBBEN WIJ EEN HELE WEEK MOETEN LOPEN! FRAAI IS HET, HOOR! VOORUIT, JONGENS, PAK DAT PILLENDOOSJE! SCHAAMT U ZICH NIET?
DE VOLGENDE DAG AL VLIEGEN DE DUCKS BOVEN DAWSON .
DAAR HEB JE DE KLONDIKE RIVIER, JONGENS! VLAK VOORBIJ DAWSON MAAKT HIJ EEN BOCHT NAAR HET OOSTEN!
EN WAAR IS DAT STUK GROND, DAT U HIER TOEN GEKOCHT HEBT, OOM DAGOBERT?
EEN HEEL EIND NAAR HET NOORDEN! WE ZULLEN HET LAATSTE STUK ECHT MOETEN LOPEN!

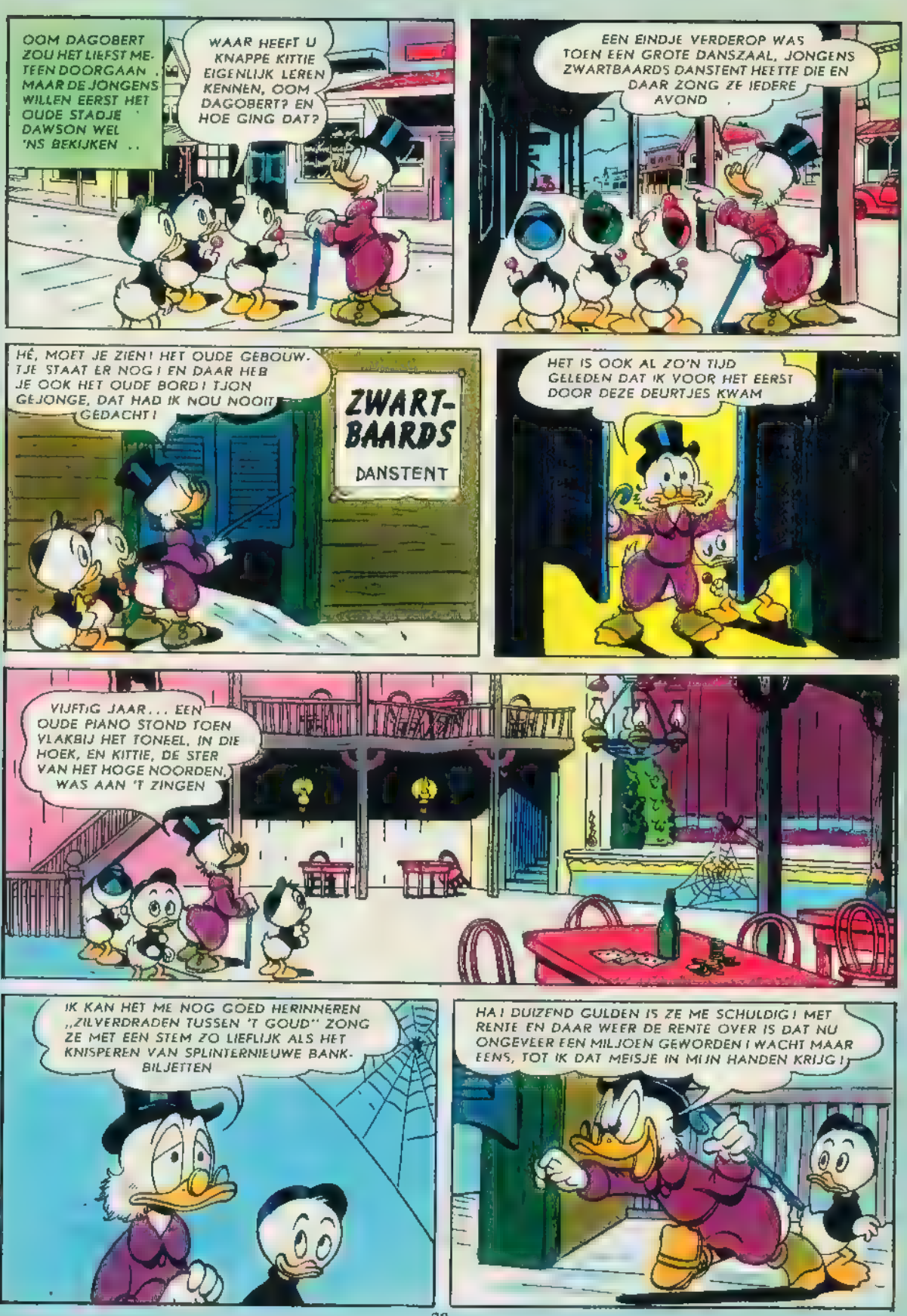
OOM DAGOBERT ZOU HET LIEFST METEEN DOORGAAN . MAAR DE JONGENS WILLEN EERST HET OUDE STADJE DAWSON WEL 'NS BEKIJKEN ..
WAAR HEEFT U KNAPPE KITTIE EIGENLIJK LEREN KENNEN, OOM DAGOBERT? EN HOE GING DAT?
EEN EINDJE VERDEROP WAS TOEN EEN GROTE DANSZAAL, JONGENS ZWARTBAARDS DANSTENT HEETTE DIE EN DAAR ZONG ZE IEDERE AVOND .
HÉ, MOET JE ZIEN! HET OUDE GEBOUW. TJE STAAT ER NOG! EN DAAR HEB JE OOK HET OUDE BORD! TJON GEJONGE, DAT HAD IK NOU NOOIT GEDACHT!
ZWART-BAARDS DANSTENT
HET IS OOK AL ZO'N TIJD GELEDEN DAT IK VOOR HET EERST DOOR DEZE DEURTJES KWAM
VIJFTIG JAAR... EEN OUDE PIANO STOND TOEN VLAKBIJ HET TONEEL, IN DIE HOEK, EN KITTIE, DE STER VAN HET HOGE NOORDEN, WAS AAN 'T ZINGEN
IK KAN HET ME NOG GOED HERINNEREN „ZILVERDRADEN TUSSEN 'T GOUD" ZONG ZE MET EEN STEM ZO LIEFLIJK ALS HET KNISPEREN VAN SPLINTERNIEUWE BANK-BILJETTEN
HA! DUIZEND GULDEN IS ZE ME SCHULDIG! MET RENTE EN DAAR WEER DE RENTE OVER IS DAT NU ONGEVEER EEN MILJOEN GEWORDEN! WACHT MAAR EENS, TOT IK DAT MEISJE IN MIJN HANDEN KRIJG!

HÉ, IK HEB EEN TIJDJE MET EEN VAN DIE OUDE GOUDZOEKERS HIER GEPRAAT! HIJ VERTELDE ME DAT ZE AL JAREN GELEDEN DE STAD VERLATEN HEEFT EN NIEMAND HEEFT HAAR DAARNA GE ZIEN OF IETS VAN HAAR GEHOORD!

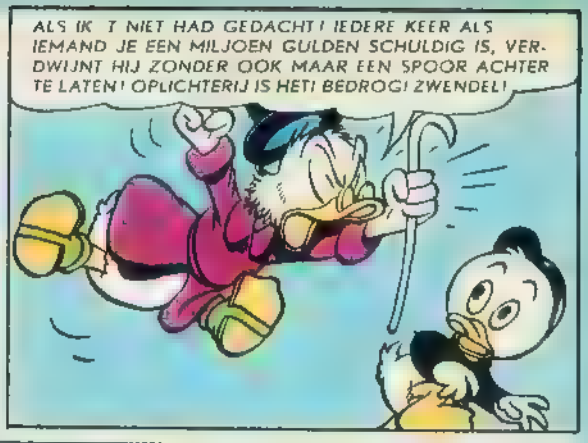
ALS IK 'T NIET HAD GEDACHT! IEDERE KEER ALS IEMAND JE EEN MILJOEN GULDEN SCHULDIG IS, VERDWIJNT HIJ ZONDER OOK MAAR EEN SPOOR ACHTER TE LATEN! OPLICHTERIJ IS HET! BEDROG! ZWENDEL!

EN DE VOLGENDE DAG...
NOG EVEN VOLHOUDEN, WE ZIJN ER HAAST! DIT IS DE WOESTE, WILDE KREEK!

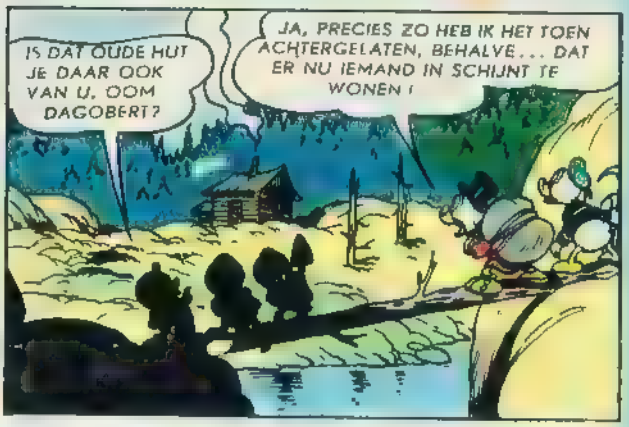
IS DAT OUDE HUT JE DAAR OOK VAN U, OOM DAGOBERT?
JA, PRECIES ZO HEB IK HET TOEN ACHTERGELATEN, BEHALVE... DAT ER NU IEMAND IN SCHIJNT TE WONEN!

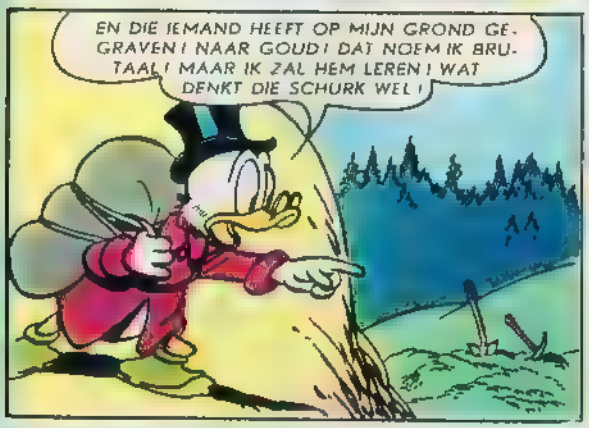
EN DIE IEMAND HEEFT OP MIJN GROND GEGRAVEN! NAAR GOUD! DAT NOEM IK BRUTAAL! MAAR IK ZAL HEM LEREN! WAT DENKT DIE SCHURK WEL!

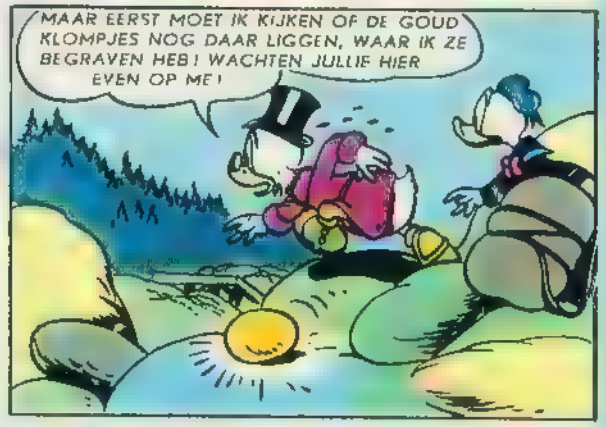
MAAR EERST MOET IK KIJKEN OF DE GOUD KLOMPJES NOG DAAR LIGGEN, WAAR IK ZE BEGRAVEN HEB! WACHTEN JULLIE HIER EVEN OP ME!

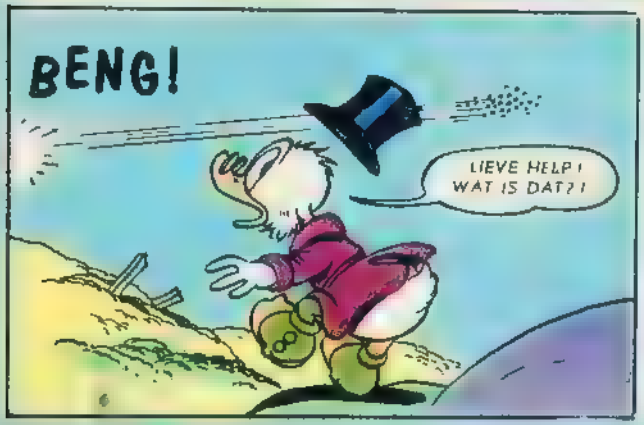
BENG!
LIEVE HELP! WAT IS DAT?!

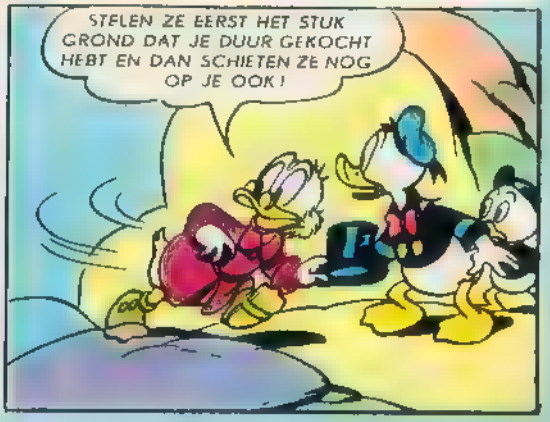
STELEN ZE EERST HET STUK GROND DAT JE DUUR GEKOCHT HEBT EN DAN SCHIETEN ZE NOG OP JE OOK!

IK HEB ECHT GEEN ZIN OM ME ER VRESELIJK KWAAD OM TE MAKEN EN DAT HEEFT NOG WEINIG NUT OOK. WE ZULLEN ONS HIER ACHTER DEZE ROTSBLOKKEN SCHUILHOUDEN TOT HET DONKER WORDT
EN VELE, LANGE UREN DAARNA . . .
JULLIE BLIJVEN HIER OM ONZE UITRUSTINGEN EN ONS ETEN TE BEWAKEN, JONGENS DONALD EN IK ZULLEN ONGEMERKT OP DE PLAATS ZIEN TE KOMEN, WAAR MIJN GOUDKLOMPJES IN DE GROND ZITTEN!
ALS HET GOUD ER NOG IS MOETEN WE MAAR PROBEREN HET MET ONZE HANDEN UIT TE GRAVEN. DONALD MET DAT PIKHOUWEEL MAKEN WE WAARSCHIJNLIJK DE HELE BUURT WAKKER, ZIE JE!
EH . . . WAAR GAAN WE GRAVEN
EEN EINDJE VERDEROP! IK HEB ER NADERHAND VIER GROTE ROTSBLOKKEN OMHEEN GEZET! DAARGINDS IS 'T ERGENS!
OVER ROTSBLOKKEN GESPROKEN . . DEZE GROTE ZACHTE WAS HIER NOG NIET TOEN IK VIJFTIG JAAR GELEDEN OP DIT STUK GROND GOUD ZOCHT
GRAUW!
L-LIEVE HELP!! H-HET IS EEN B B BEER!!
ZOEK EEN BOOM OP, DONALD! DIE BEER IS VEEL TE ZWAAR OM TE KUNNEN KLIMMEN!
JA, DAT IS HIJ MAAR HIJ PROBEERT HET TOCH MAAR!

N-NIET DOEN! GA! TERUG! DEZE BOOM IS NOOIT STERK GENOEG! HEUS!
NOU? WAT HEB IK JE GEZEGD?
LAAT LOS! DONALD! VOOR UIT! LAAT LOS!
DAN WAS IK OP DIE BEER TERECHT GEKOMEN! DIT IS ALTIJD BETER!
ZOEF!
GOED, MAAR ZORG ER VOOR DAT JE BEGINT TE RENNEN ZO GAUW JE OP DE GROND KOMT! EN HARD!
SPLETS!
GRRRRR!
ZWARTBAARD!
ZO IS HET WEL GENOEG, ZWARTBAARD! LAAT ZE NU MAAR MET RUST! ZE ZULLEN VANNACHT WEL NIET MEER TERUG DURVEN KOMEN, DIE INDRINGERS!

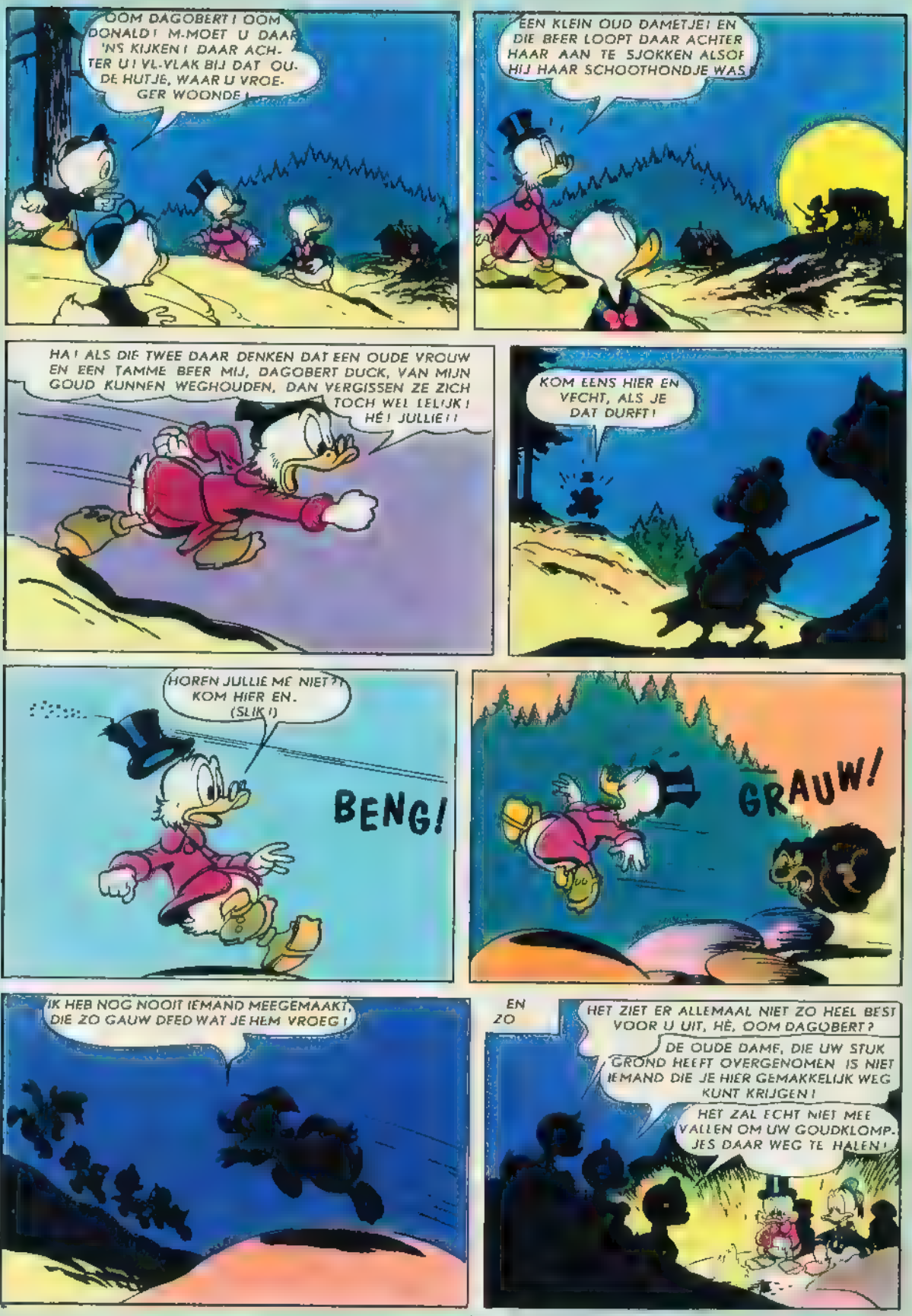
OOM DAGOBERT! OOM DONALD! M-MOET U DAAR 'NS KIJKEN! DAAR ACHTER U! VL-VLAK BIJ DAT OUDE HUTJE, WAAR U VROEGER WOONDE!
EEN KLEIN OUD DAMETJE! EN DIE BEER LOOPT DAAR ACHTER HAAR AAN TE SJOKKEN ALSOF HIJ HAAR SCHOOTHONDJE WAS!
HA! ALS DIE TWEE DAAR DENKEN DAT EEN OUDE VROUW EN EEN TAMME BEER MIJ, DAGOBERT DUCK, VAN MIJN GOUD KUNNEN WEGHOUDEN, DAN VERGISSEN ZE ZICH TOCH WEL LELIJK! HÉ! JULLIE!!
KOM EENS HIER EN VECHT, ALS JE DAT DURFT!
HOREN JULLIE ME NIET?! KOM HIER EN. (SLIK!)
BENG!
GRAUW!
IK HEB NOG NOOIT IEMAND MEEGEMAAKT, DIE ZO GAUW DEED WAT JE HEM VROEG!
EN ZO
HET ZIET ER ALLEMAAL NIET ZO HEEL BEST VOOR U UIT, HÈ, OOM DAGOBERT?
DE OUDE DAME, DIE UW STUK GROND HEEFT OVERGENOMEN IS NIET IEMAND DIE JE HIER GEMAKKELIJK WEG KUNT KRIJGEN!
HET ZAL ECHT NIET MEE VALLEN OM UW GOUDKLOMPJES DAAR WEG TE HALEN!

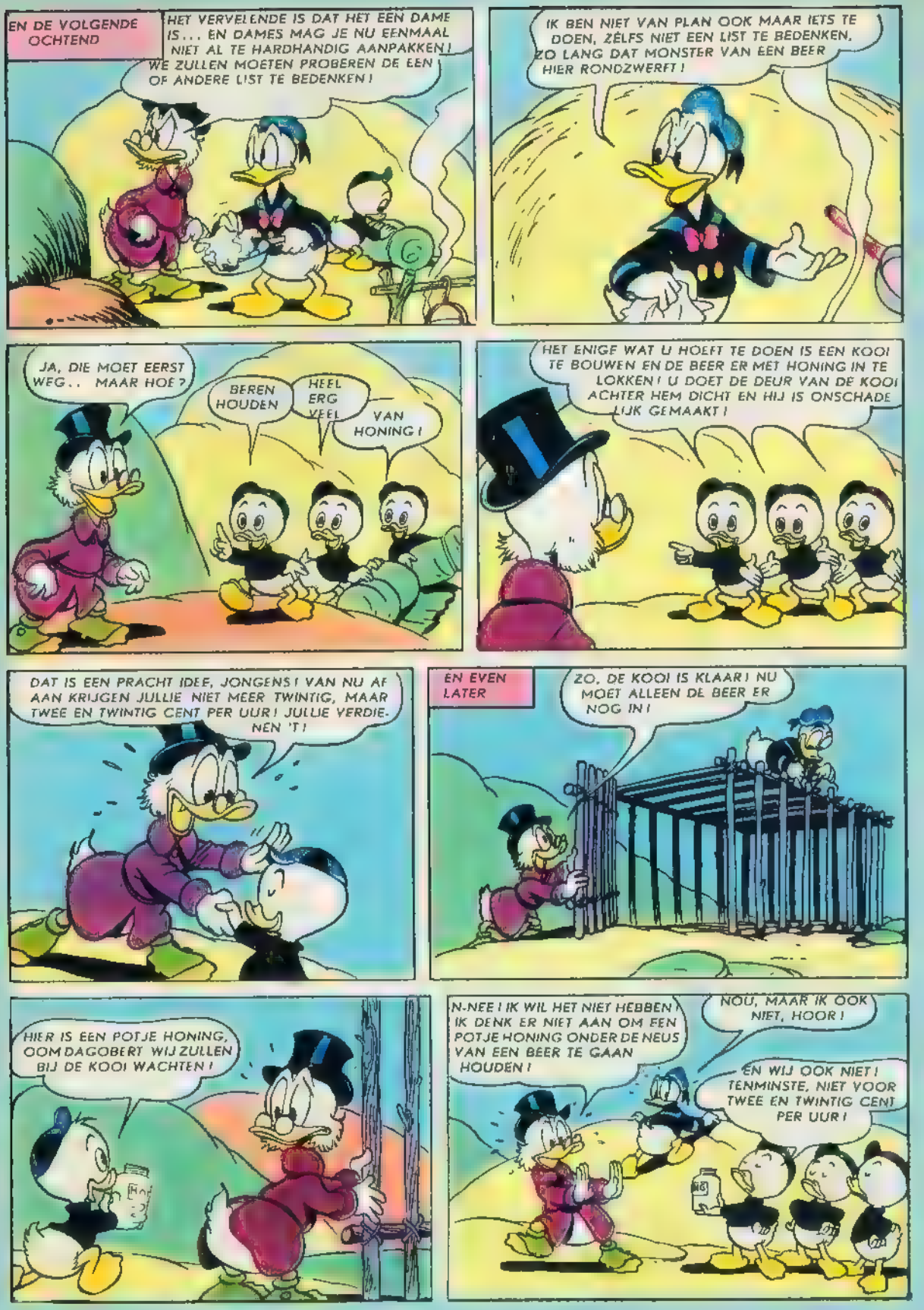
EN DE VOLGENDE OCHTEND
HET VERVELENDE IS DAT HET EEN DAME IS... EN DAMES MAG JE NU EENMAAL NIET AL TE HARDHANDIG AANPAKKEN! WE ZULLEN MOETEN PROBEREN DE EEN OF ANDERE LIST TE BEDENKEN!
IK BEN NIET VAN PLAN OOK MAAR IETS TE DOEN, ZELFS NIET EEN LIST TE BEDENKEN, ZO LANG DAT MONSTER VAN EEN BEER HIER RONDZWERFT!
JA, DIE MOET EERST WEG.. MAAR HOE?
BEREN HOUDEN
HEEL ERG VEEL
VAN HONING!
HET ENIGE WAT U HOEFT TE DOEN IS EEN KOOI TE BOUWEN EN DE BEER ER MET HONING IN TE LOKKEN! U DOET DE DEUR VAN DE KOOI ACHTER HEM DICHT EN HIJ IS ONSCHADELIJK GEMAAKT!
DAT IS EEN PRACHT IDEE, JONGENS! VAN NU AF AAN KRIJGEN JULLIE NIET MEER TWINTIG, MAAR TWEE EN TWINTIG CENT PER UUR! JULLIE VERDIENEN 'T!
EN EVEN LATER
ZO, DE KOOI IS KLAAR! NU MOET ALLEEN DE BEER ER NOG IN!
HIER IS EEN POTJE HONING, OOM DAGOBERT WIJ ZULLEN BIJ DE KOOI WACHTEN!
N-NEE! IK WIL HET NIET HEBBEN! IK DENK ER NIET AAN OM EEN POTJE HONING ONDER DE NEUS VAN EEN BEER TE GAAN HOUDEN!
NOU, MAAR IK OOK NIET, HOOR!
EN WIJ OOK NIET! TENMINSTE, NIET VOOR TWEE EN TWINTIG CENT PER UUR!

HM ALS IK ER GELD MEE UITSPAAR, KAN IK HET VEEL BETER ZELF DOEN, MAAR...
...LEUK VIND IK HET NIET! DAAR GAAT HIJ, ALS EEN WAAKHOND LOOPT HIJ LANGS HET STUK GROND.. MIJN STUK GROND!
JOEHOE, MENEER BEER! KIJK EENS WAT IK HIER VOOR U HEB! EEN POTJE HEERLIJKE, ZOETE HONING! NOU?
HO
GRAUW!
HÉ, KALM EEN BEETJE! JE KRIJGT HET HEUS WEL! LIEVE HELP!! WELKE SUFFERD HEEFT VERGETEN HET DEKSEL VAN HET POTJE TE SCHROEVEN?
ZET HET POTJE IN DE UITERSTE HOEK VAN DE KOOI, OOM DAGOBERT, EN REN DAN WEER NAAR BUITEN!
KRAK!
DE EERSTE, DIE HET WAAGT MIJ UIT TE LACHEN, KRIJGT GEEN TWEE EN TWINTIG CENT, MAAR VIJF CENT PER UUR!

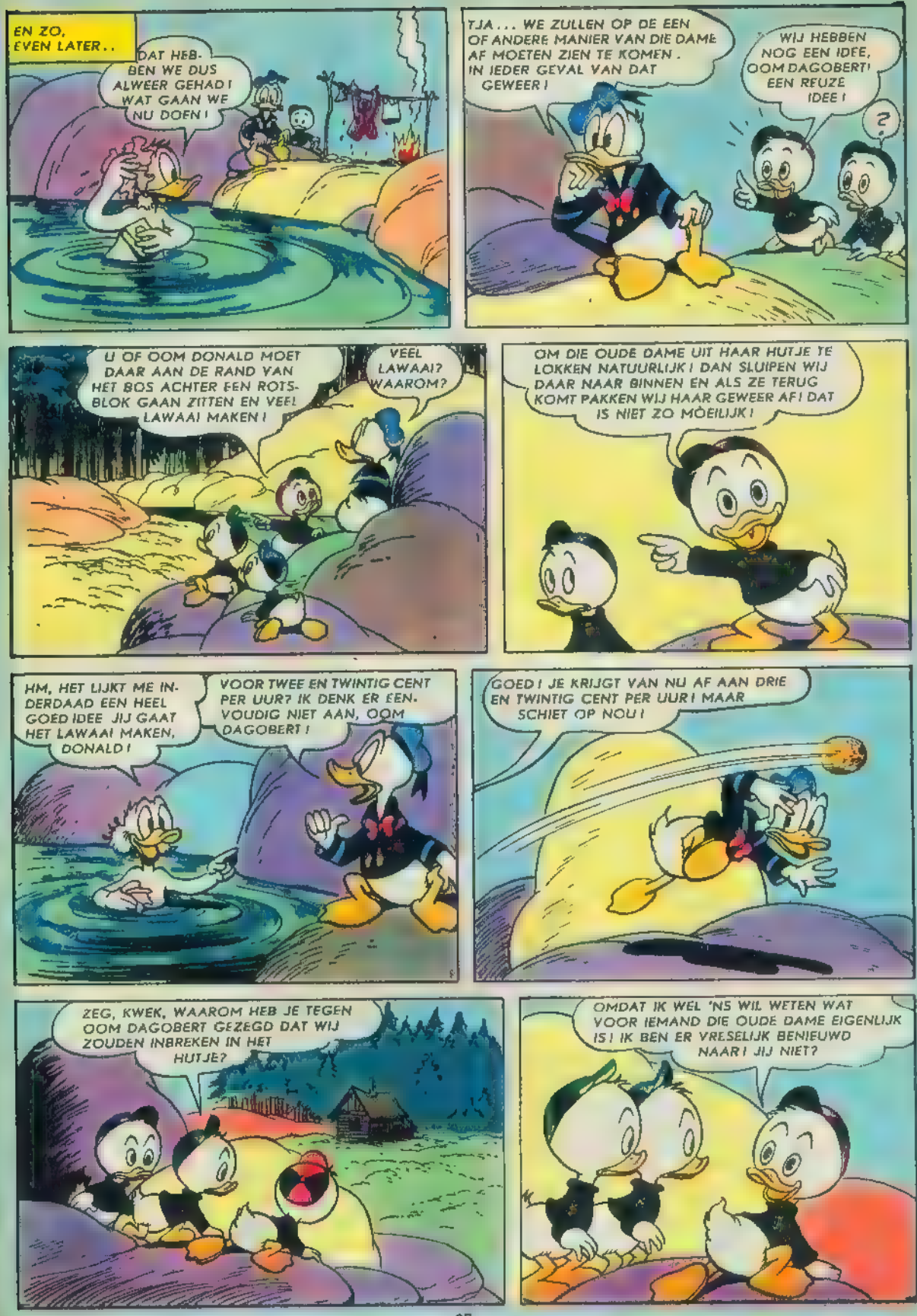
EN ZO, EVEN LATER..
DAT HEB-BEN WE DUS ALWEER GEHAD! WAT GAAN WE NU DOEN!
TJA... WE ZULLEN OP DE EEN OF ANDERE MANIER VAN DIE DAME AF MOETEN ZIEN TE KOMEN. IN IEDER GEVAL VAN DAT GEWEER!
WIJ HEBBEN NOG EEN IDEE, OOM DAGOBERT! EEN REUZE IDEE!
?
U OF OOM DONALD MOET DAAR AAN DE RAND VAN HET BOS ACHTER EEN ROTS-BLOK GAAN ZITTEN EN VEEL LAWAAI MAKEN!
VEEL LAWAAI? WAAROM?
OM DIE OUDE DAME UIT HAAR HUTJE TE LOKKEN NATUURLIJK! DAN SLUIPEN WIJ DAAR NAAR BINNEN EN ALS ZE TERUG KOMT PAKKEN WIJ HAAR GEWEER AF! DAT IS NIET ZO MOEILIJK!
HM, HET LIJKT ME IN-DERDAAD EEN HEEL GOED IDEE JIJ GAAT HET LAWAAI MAKEN, DONALD!
VOOR TWEE EN TWINTIG CENT PER UUR? IK DENK ER EEN-VOUDIG NIET AAN, OOM DAGOBERT!
GOED! JE KRIJGT VAN NU AF AAN DRIE EN TWINTIG CENT PER UUR! MAAR SCHIET OP NOU!
ZEG, KWEK, WAAROM HEB JE TEGEN OOM DAGOBERT GEZEGD DAT WIJ ZOUDEN INBREKEN IN HET HUTJE?
OMDAT IK WEL 'NS WIL WETEN WAT VOOR IEMAND DIE OUDE DAME EIGENLIJK IS! IK BEN ER VRESELIJK BENIEUWD NAAR! JIJ NIET?

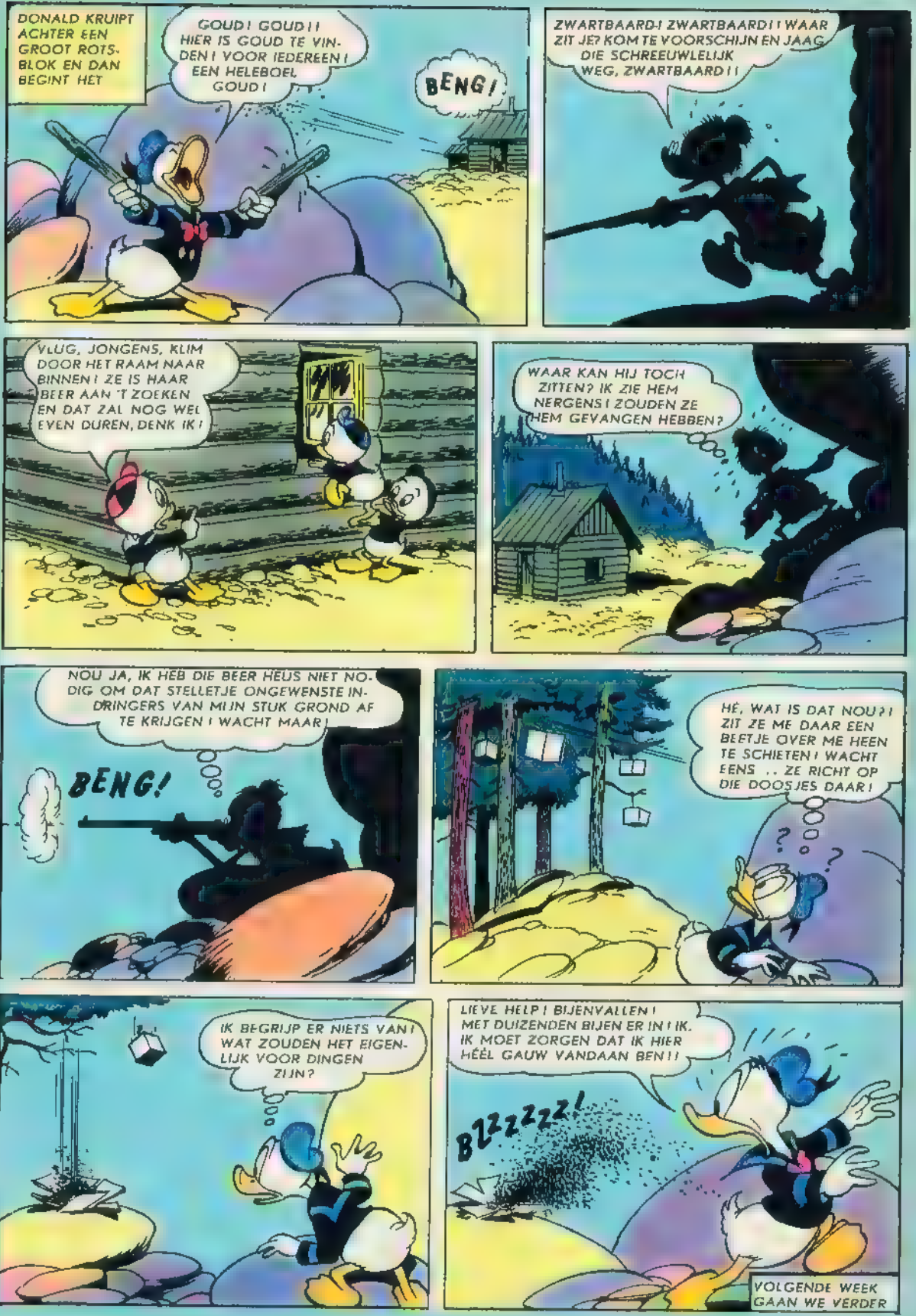
DONALD KRUIPT ACHTER EEN GROOT ROTS-BLOK EN DAN BEGINT HET
GOUD! GOUD!! HIER IS GOUD TE VINDEN! VOOR IEDEREEN! EEN HELEBOEL GOUD!
BENG!
ZWARTBAARD! ZWARTBAARD!! WAAR ZIT JE? KOM TE VOORSCHIJN EN JAAG DIE SCHREEUWLELIJK WEG, ZWARTBAARD!!
VLUG, JONGENS, KLIM DOOR HET RAAM NAAR BINNEN! ZE IS HAAR BEER AAN 'T ZOEKEN EN DAT ZAL NOG WEL EVEN DUREN, DENK IK!
WAAR KAN HIJ TOCH ZITTEN? IK ZIE HEM NERGENS! ZOUDEN ZE HEM GEVANGEN HEBBEN?
NOU JA, IK HEB DIE BEER HEUS NIET NODIG OM DAT STELLETJE ONGEWENSTE INDRINGERS VAN MIJN STUK GROND AF TE KRIJGEN! WACHT MAAR!
BENG!
HÉ, WAT IS DAT NOU?! ZIT ZE ME DAAR EEN BEETJE OVER ME HEEN TE SCHIETEN! WACHT EENS .. ZE RICHT OP DIE DOOSJES DAAR!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN! WAT ZOUDEN HET EIGENLIJK VOOR DINGEN ZIJN?
LIEVE HELP! BIJENVALLEN! MET DUIZENDEN BIJEN ER IN! IK, IK MOET ZORGEN DAT IK HIER HÉÉL GAUW VANDAAN BEN!!
BZZZZZZ!
VOLGENDE WEEK GAAN WE VERDER

TOM POES EN DE GRIFGULDERS

DE GASTVRIJHEID VAN GROPA GRIFGULDER EN ZIJN ZOONS WAS ZO VERPLETTEREND, DAT ZIJN GASTEN TOT WANHOOP WERDEN GEDREVEN. HEER BOMMEL EN TOM POES NAMEN DAN OOK DE VLUCHT, MAAR ZE VIELEN IN EEN BERGBEEK, DIE HEN MEESLEEPTE IN EEN DUISTERE GROT. GELUKKIG LIEP ALLES NOGAL GOED AF. NA EEN ONDERGRONDSE TOCHT KWAM DE STROOM PLOTS WEER UIT DE BERGWAND TE VOORSCHIJN EN VORMDE DAAR 'N BEKOORLIJKE WATERVAL

AAN DE VOET VAN DE WATERVAL ZAT SCHUBBE KUIT, EEN NOESTE WERKER DIE MET DE ZALMVISSERIJ ZIJN BROOD VERDIENDE

BAH, IK VANG VANDAAG NIETS DAN KLEINTJES

OPZIJ HEER OLLIE! IK KOM ERAAN!

F-FOEI... ALLEMAAL GL.GLIBBERS...!

SCHUBBE'S AANVANKELIJKE VERBAZING GING SPOEDIG OVER IN DIEP MEDELIJDEN

ARME DRENKELINGEN, GA VLUG MEE NAAR MIJN WONING. M'N ZOONS ZULLEN U GOED VERZORGEN

VREES NIET, WIJ STAAN BEKEND OM ONZE GASTVRIJHEID
G-GEEN G-GASTVRIJHEID ALSJEBLIEFT!
TOM POES NAM ONMIDDELLIJK MAATREGELEN OM AAN DEZE AFSCHUWELIJKE BEDREIGING 'T HOOFD TE BIEDEN. HIJ RUKTE HET NET LOS EN WIERP HET OVER DE VISSER HEEN
HEE... DIT IS MIJN EIGEN NET!
JA... SPARTEL DUS NIET ZO ANDERS GAAT HET KAPOT
ZOONS... KOM MIJ TE HULP!
LOPEN HEER OLLIE! DAAR KOMEN ZE AL... MET KNUPPELS EN BIJLEN
HIER ZULLEN ZE ONS NIET VINDEN
HET IS VRESELIJK! IK VOEL ME ALS EEN OPGEJAAGD STUK WILD
GENIET U DAN SOMS LIEVER GASTVRIJHEID?
NEE... NEE...! ALLES IS BETER DAN DAT...

MAAR GASTVRIJHEID WAS IN DEZE STREEK EEN VEEL VERBREIDE DEUGD EN DAT MAAKTE VAN DE BEIDE REIZIGERS EEN PAAR SCHICHTIGE ZWERVERS
PAS OP... EEN HUIS...!
ALS ZE ONS MAAR NIET ZIEN
VREEMDELINGEN, TREEDT BINNEN EN GENIET VAN DE GASTVRIJHEID VAN MIJ EN MIJN ZOONS
ZONEN, KIJK EENS! ZE VLUCHTEN! DIE HEBBEN VAST IETS OP HUN KERFSTOK
HET ZIJN ZEKER ROVERS...
...OF INBREKERS!..
... OF BRANDSTICHTERS...
PANG!
EN ZO ZWIERVEN HEER BOMMEL EN TOM POES HONGERIG EN OPGEJAAGD DOOR DIT AL TE HERBERGZAME LAND
HOE KOMEN WE OOIT NOG THUIS?
VERTROUW OP MIJ, JONGE VRIEND. EEN BOMMEL HEEFT 'N WONDERLIJK RICHTINGSGEVOEL

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164, P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.